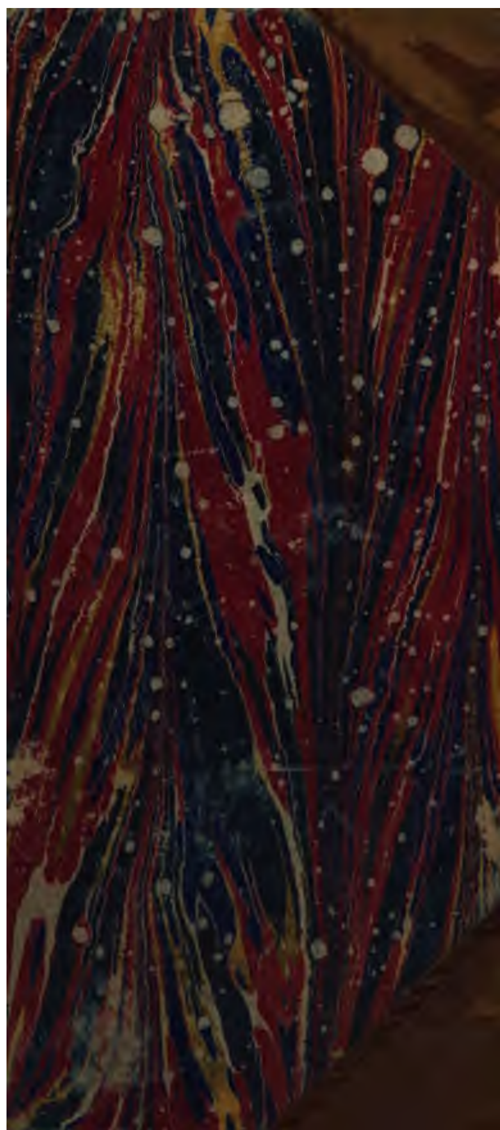

Devotions

Andlegt Versa-Safn

innihaldandi

Missiraskipta- Hátída- Helgidaga- Qvøld- og Morgun og Dagleg-Vers

til gudrækilegrar Brúkunar

í Heimahúsum.

Selst óinnbundid á Prentp. 40 ß. S.

Videyar Klaustri, 1839.

Prentad á kostnad Secret. O. M. Stephensens, af Bókþryckjara Helga Helgasyni.

Innihald.

Fyrsti Flockur

innihelldur

Annar Flockur

innihelldur

Pridji Flockur

innihelldur

Fjórdi Flockur

innihelldur

Þetta andlega Versa-Safn, sem hentugt er um hønd ad hafa af ýngri og eldri vid mørg tímaskipti og í mørgum lífsins tilfellum, þeim til gudrækilegrar andagtar og sálnhjálplegra nota, er fyrir nockrum tíma innsendt til prentunar, en — hvør Høfundur muni vera til Iggja fyrstu Flockanna, allra undir þessu Lagi: Eilíft lífid er æskilegt, er mér ókunnugt, nema hvad fáein vers fyrirkoma í þeim, sem eignud eru Prestinum Sira Páli sál. Bjarnasyni, er þjónadi fyrst sem Capellan og sídan Prestur á Undirfelli í Húnavatns Sýslu frá 1789 til 1838, alls 49 ár, þar til hann dó 6ta Martii s. á. 75 ára; hann var gáfumadur, gódur Klerkur og lipurt skáld, og meinast ennfremur møvg af Versunum frá bls. 141 til bls. 151 ad vera af honum qvedin. Fjórdi Flockurinn er orktur af Prestinum Sira Sigurdi sáluga

Ingimundssyni, er þjónadi sem Capel-
lan og Prestur í Selvogs Þíngum frá
1767 til 1788, en upp þadan sem Prestur
Arnarbælis Sókna í Ölvesi innan Ar-
nes Sýslu til 1820, þá hann dó þann
29da Nóvembr. s. á. eptir 53 Prests Em-
bættis ár, 77 ára gamall. Hann var gáfu-
madur, afbragds gódur Predikari sinnar
tídar og lidugt Skáld.

Utgéfarinn.

Fyrsti Flockur,
innihelldur
Missira-Skipta, Hátída- og Helgidaga-vers,
øll med sama lag:
Eilíft lífid er æskilegt.

A) Missira-Skipta-vers.
a) Vetrar vers.

Heill sé þér, Drottinn! vegsemd blíd, virding og þacklæted, af Englum og mønnum árla og síd, á himni og jørdu téd; aflifad Sumar útendad, án slísa høfum nú, innra og ytra oss blessad, af misskun hefir þú; enn til þín qvøkum aumir vær, eilífur dýrdar ljóminn skjær, væga géf oss nú Vetrar tíd, væng þinn yfir oss breid, umkríngi oss þin adstod blíd, afstýrdu hvørskyns neyd, vort þegar endast æfi stríd, í eilíft Sumar innleid!

Vetur yndælann veit oss nú, Veturinn byrjada; Vetrarins Herra vor Jesú, Vetrar sjálf blessada, Vetur ydrunar, Vetur friðs, Vetur Guðs nálægdar, Vetur qvittunar vondsku síðs, Vetur lífs betrunar, Vetur sem stýrir velferð lífs, Vetur sem rírir þrautir kífs, í Vetur ef kalla villt oss frá, Vetrinum útlegdar, Vetur og Sumar vild þín á, verdi oss allstadar, veit oss um sídir, vor Guð! ná, vist sælu himneskrar.

Vetur er kominn, Sumar sól, sæl burtu liðin er, ætíð veraldar allt um ból, ótfluga svona þver, utan Guðs náð og elskan klár, aldrei sú bregdast kann, sem er hún bædi síð og ár, synkugann hér við mann, komandi því á Vetri vér, vora sál og líf felum þér, forda oss øllu fári og neyð, forlát oss misgjørðer, þína oss yfir blída breið, blessan hvar erum vér, lífsins nær fallvallt linnir skeið, leið oss í dýrð með þér.

Sjest nú á enda Sumar tíð, sjest kómin Vetrar stund, sjest lækka gaungu sólin blíð,

sjest ódum følna grund, sjest grasid falla sem í dá, sjest snjórinn allt um kríng, margskyns sjest horfin fegurd frá, á flestu sjest umbreytíng, Jesú! þú vert oss Sumar sól, sértu Jesús vort verndar skjól, Jesús sjái vorn jafnan hag, Jesús í gledi og neyd, framferdi bestu færi í lag, í fridi Jesús oss leid, Jesús um nótt, Jesús um dag, Jesús í lífi og deyd.

Sæl er nú lidin Sumar tíd, sé þér, Gud! lof og dýrd, af øllum túngum ár og síd, Engla og manna skýrd, unadsemd fyrir alla þá, er þú létst vort í skaut, hásæti þínu falla frá, med farsældar blóma skraut, vér bidjum þig í Vetur eins, vid ángurs kjørum forda meins, alla vora þú gaungu greid, géf lífs og sálar frid, ástar væng þinn oss yfirbreid, og loks um daudans hlid, útlegdar burt úr ánaud leid, inní fødurlandid.

b) Sumar vers.

Eilíft þakklæti æ sé þér, almáttug þrenníng blíd! einn vetur nú á enda er, uppbyrjast Sumar tíd, sé nú þín miskun, Herra hýr, himin blessunar klár, yfir oss aunum elsku

hlíf, öll hér um lífsins ár, Drottinn! Þín blessud hægri hönd, hjúkri oss bædi á lífi og önd, ó Herra Jesú! hjá oss blíf, hér medan eigum töf, frá allskyns voda oss öllum hlíf, eymdanna stittu köf, ó Jesú! géf oss eilíft líf, öllum í Sumargjöf.

Lífstundir vorar líkjast vid, lidinna vetrar tíd, eptir hvörja med enga bid, eymdanna dinur hríd, lífstunda súrt þó súpum saup, sorgavötnunum hjá, blódugast Jesú benjastaup, blessad oss svali þá, ockar tár honum aptur vér, af hjarta fæium þacklátir, oss fyrir veitta ást og hlíf, um lidna vetrar töf, og eptir lidid eymda kíf, og ángistanna köf, ó Jesú! géf oss eilíft líf, öllum í Sumargjöf.

Lof sjé þér Gud og Lausnari minn! fyrir lidna vetrar tíd, felum vér oss í fadminn þinn, framvegis, þrenning blíd! framar bidjum þig, Fadir kjær! um farsæld Sumarsins þó, med ástar gjædum oss endurnær, af himni, jörd og sjó, hvörs kyns slisförum varna vid, veittu oss lífs og sálar frid, mein-

gjørdum Satans mest vid hlíf, medan hér eigum tøf, eptir mótlætis endad kíf, og holdid leggst í grøf, ó Jesú! géf oss eilíft líf, øllum í Sumargjøf.

Lofadur sértu, lifandi Gud! lidin er Vetrar tíd, miskunin þín er margføldud, vid mennina fyrr og síd, vardveitt hefir þín voldug hønd, vesælann mig og mitt, svo engin sliss né audnu grønd, oss hefir neina hitt, þar fyrir ætíd þøckum vér, þó ecki verdi svo sem ber, framvegis géf oss, Fadir minn! fyrir þíns Sonar deyd, sálar heill, frid og føgnudinn, fyrrtir erum þá neyd, sú er besta Sumargjøfin, svo fæst vel endad skeid.

Rennur oss upp ad nýu nú, nádar og Sumar ljós, margfaldist lof þitt, minn Jesú! magt, æra, dýrd og hrós, úr hafi misgjørda hrópum vér, í haf þinnar miskunar, bjargi oss þínir blódlækir, burt þvoi syndirnar, ljós þinnar nádar ljómi best, ljós trúarinnar vidnærist, ljós þinna orda lýsi hér, ljós skíni kjærleikans, géf í ljósi nú gaungum vér, glæd þú ljós skírleikans.

með børnum ljóssins blessaðir, byggjum ljós himna ranns.

O þú blessaði aldanna, eilífur Faðir kjær! met þú oss skipti misðira, í miskun þinni vær, með nýu Sumri hinn nýa mann, náðin þín upplífgi, svo þægilegur þér sé hann, þinn vilja stundandi, samvitsku þjáníng sefa þú, sofandi hjørtum uppvektu, hriggum vertu trúr huggari, hjálp besta nauðstøddum, yfirvaldanna verndari, vøru besta þegnunum, kjør hnossið allri kristninni, krøptug ró deyendum.

Sumargjøf, Jesú! sértu vor, Sumar farsælt oss veit, Sumarsins helga sérhvørt spor, Sumarsaung gefðu neit; Sumar friðar og samlindis, Sumar lífs betrunar, Sumar innra manns sælgjætis, Sumar Guðs náðlægðar, synda qvittunar Sumar géf, Sum, arið þinni blessan vef, í Sumar ef burtu sofnum vér, og súpum dauðans skál, eða hvenær sem þóknast þér, þrjóti lífs reisa vår, í Sumars eilífu samvistir, sjálfur tak vora sál.

Sólin réttlætis, sæll Jesú! sól fegri ljóma ber, sól upprennandi Sumars enn nú, sól blessuð vertu mér, sól huggunar í sorgunum, sól gledi og fagnadar, sól qvittunar frá syndunum, sól allskyns fagnadar, sól æfinnar þá sigur mín, sól mér upprenni, Jesú! þín, sól = hjartann mig og synda frí, sólar grams leidi í høll, sólar þeim dýrdar salnum í, sól þerrar tárin øll, sól þar ei hindra sorgar ský, sól fegri klædist mjøll.

B) Hátída = vers.

a) Á Jólanótt.

Upsfánga dagur dauda míns, Drottinn! þá kémur ad, hyl mig í undum hjarta þíns, hef eg þar gódann stad, eilífrar gledi og svo Jól, jafnan haldi med þér, þá er upprunnin sú mér sól, sem ad eg þrái hér, hlakkandi sjer þá hugur minn, Herra! í gledi salinn þinn, uppá þad hryggdar eina skál, eg vil nú súpa fús, þegar þér sjálfum þykir mál, þá leid mig í þín hús, eg fel þér hjarta, sinni og sál, sætasti minn Jesús!

Jacobs stjarna upprunnin er, og oss nú af Guds náð skín, vøndur Jesse nú blómgun ber, blessun sú aldrei dvín, ein meya hefir alið son, orð guddómligt varð hold, eilífs lífs gefst því æðsta von, oss sem lifum á fold, føgnum nú fæðing Frelsarans, flýum ýdrandi strax til hans, látum hans lof ei líða rírð, lýsum og hrósum því, með fagnaði eru oss færð og skírð, friðar tíðindi ný, sé Guði Føður sjálfum dýrð, súngin upphæðum í.

A Jólum.

Fagni nú himnar, fagni jørð, fæddur er Jesús oss, fagni nú øll hans friðkeipt hjørð, fagnandi lífsins hnoss, með ørmum trúar í elsku og ást, offrandi þakklæte, að því skyldum vèr auðmjúkt dást, ei draga slíkt í hlé, úr Føðursins skauti frið og náð, færði oss blessað meyar sáð, af øllum sem hafa ønd og mál, aukist Guðs vegsemd blíð, í øllum áttum fyrir útan tál, allstaðar fyrr og síð, hans lof útbreiði hvør ein sál, sem himin og jørð eru víð.

Fæðíng í syndum fleckar mig, fæðíng Jesú hreinsar; fæðíngin mín er fátæklig,

fæding Jesú audgat; í fæding tárum fécc eg sád, fæding Jesú huggar; í fæding er dauda fyrir spád, fæding Jesú lífgar; fædumst til eymda allir vér, en Jesú fæding hagræder; fæding ad nýu færi oss nú, fædingin Guds sonar; fæddum Gudi æ fagna þú, er fæding hans bodud var; fædingin þín, fæddi Jesú! fædi oss til dýrdar.

Fæddur er Jesús fögnum vér, fridurinn kominn því, á milli Guds og manna er, midast burt rauna ský, upprunnin fögur edla skjær, er Jacobs stjarnan blíd, Betlehems svala brunnur kjær, býdst fram örþyrstum lýd, á reisi döggin sýnir sig, sól skein réttlætis prýdilig, grátur er horfin, gledin sjest, Guds Sonur hjá oss er, rótin Jesse nú blómgast best, braudid lífs veitist hér, ó þú rós Sarons á þér fest, allra vor trú sem ber.

Blessadur Gud vor blessi Jól, blessadur tignar hár, Jesú réttlætis sanna sól, sigurvegarinn klár, ó þú nýfæddi Kóngur kjær! kom í mitt hjartans hús, med anda þín-

allt hvað með oss býr unni þér, ó Jesú Guð og mann!

Eilífrar sælu yndis Jól, upp munu renna skjótt, ljómar þar fögur lífsins sól, sem lýðum birtist í nótt, mæðu þá hverfa mirkurin, mótlæti enginn sjer, eins og míns Jesú útlegðin, umbreitt í sælu er, þótt Jesús lægi í hey og hálm, eg hef það fyrir minn Jóla sálm, þar sálar fátækt og meinin mín, fyrir mótlæti Jesú þver, lángt mun ei þar til lofsætt skín, ljós fyrir augum mér, og opinberast sú dýrð ei dvín, Drottinn Jesú hjá þér.

Senn munu oss skína sigur Jól, þó synd og eymd skyggi á, rennur þá skjær réttlætis sól, er reifum vefjast má, að Jesús barst oss á hey og hálm, haldin fátæklega; gjöri eg að Jóla gleði sálm, grátfegin andlega, í anda volaðir allir fá, umvafðir syndum bót þar á, sem taka Jesúm í trúar arm, til þess borinn á jörð, að líða hér í holdi harm, og heimfæra sáttargjörð, vært þú í Gudi glaðvær hvarm, Guðs endurleysta hjörð.

Í myrkrum synda og mótlætis, mædst höfum lánga tíd, en ljómi Guds dýrdar andlitis, og hans ímindin fríd, vor nýfæddi Jesús nádar-sús, nú skjær oss upprennur, uppljómandi vort andar hús, æ þér hvør lífs kraptur, þjóni med trú og þolgjædi, þídri hógværd og bæninni, fridur þinn skíni allra á, andar og lífsins hag, er þér blídni og elsku tjá, vid ydi og mótgángs slag, unn oss þér halda øllum hjá, eilífann Jóladag.

Jesús veri vort Jólaskart, Jesús sé æ med mér, Jesú ord veri mín Jóla art, Jesús mig taki ad sér, vek Jesús þann er svaf í synd, sjúkum vert Jesús hægd, sé Jesús þyrstum svala lind, send þú oss Jesús vægd, Jesús huggi mig hriggvann mann, handleid þú Jesú vegviltann, frelsa, ó Jesú! fólkid þitt, finn Jesús týndann saud, um sár vor Jesús sjálfur bitt, svaungum vert Jesús braud, hreinsa ó Jesú! hjartad mitt, haf Jesús oss fra naud.

Nú er uppfylling tímans téd, tímgast Arons vøndur; Imanúel Gud er oss med, á reisid døgg fellur, hirdir saudanna sendist þér, sem Abel teikna vann, fyrirmindanir falla hér, fenginn er Gud og mann, sáttmáls ørkin oss sækir heim, sjøfalda ljósa stjakanna geim, líf, heill, sáluhjálp skjótt eg finn, fyrst Jésse rót er græn, sje eg nú góda Eirorminn, á hann mín sála mæn, Jól andar bestu, Jesú minn! Já og amen er bæn.

Sólar uppruna' sje eg nú, í svartnætti mótlætis, vid þína fæding, vor Jesú! veikum til indælis; hafi náttúrleg himin sól, haft krapt varma og ljóss, þá ljós-vermist nú þessi Jól, í þér, Jesú! øllum oss, leiptradu í hjarta, lífga sál, lífs anda vermdu, helga mál, sólskín Gudræknis send oss hér, Sólar krapt réttlætis, þín Sólar børn ad séum vér, sól-bjartir innvortis, og sól fegri um eilífd syngjum þér, sólar ljód Gudræknis.

Hjartans yndælust happa stund, hugarins rósemd frid, nú upprennur í nádar mund,

nálæga Jóla tíd, hér er Jesús sem hjálpar best, hönd Jesú réttist mér, sjálfum Jesú eg samtengist, sök mína Jesús ber, ó! Jesús grætur eins og barn, æ! hvad Jesús er nádar gjarn, vöggu tár Jesú væti kinn, verm Jesú innra mann, barns óp Jesú kýs bænstyrk minn; berni Jesú eg ann, kom Jesú! hér med kjærleik þinn, kveyn, Jesú! hjarta rann.

Þolinmædi er mikil þín, mildust réttlætis sól! ad þitt nádar ljós yfir oss skín, enn nú um þessi Jól, mjög höfum þó opt misbrotid, en mikil heilsa oss skér, miklum vér því þitt módur géd, minn Jesú! audmjúker, mikil furduverk, mikil nád, mesta hjálprædi oss er tjád, ó! hvad er þó sú símindan, oss sem ad veitist nú, hjá eilífrar gledi alskódan, algjörlega sjest þú, lát oss ei hennar verda van, voldugasti Jesú!

Jesús er kominn finn hann fljótt, fyrst hann þig heimsækir, bjód honum gisting nú í nótt, og náqvæmar vidtektir; leif honum hjarta húsin þín, hreinsud med blódi hans, géf honum tára gledi vín, med greidvikni

kjærleikans, ef úthýsir honum, eilíft bann, yfir þig fellur, vesæll mann! medtakird' hann þá muntu fá, möttúlinn réttlætis, ef hann þér gistir ætíd hjá, einkis fer göds á mis, hann lofar þér sig sjálfann sjá, í sælgjæti réttlætis.

Margur veit eg ad mænir nú, med trúar augunum, uppá þig, gódi Gud Jesú! gladur á Jólunum; útbreidda trúar armana, ad taka sig ad sér, og hjartans ástraka hvarmana, huggandi sig í þér; í þeirra tölu aumaster, ó Jesú gódi! komum vér, í trúar vörn þig takandi, tárin vor laugi þig, vidkvæma hjartad vaggan sé, vodir, bæn audmjúklig, kjærleiki, ljós ókulnandi, koss, trúin ástúdlig.

Fögnum nú Jesú frelsingjar, fögnum nú kristnir menn! fögnudur Jesú fædingar, fagnandi géfst oss enn, fagnadar hátíd frídri á, fagnandi séum vér, fagnadar bodskap fyrst oss tjá, fagnandi Englarner, fagni nú hvör ein fridkeypt sál, fagni vor hjörtu, hugur, mál, fagni nú allt hvad fagna kann, fagni himin og jörd, fagnandi þöckum fögnud þann,

fagnandi Drottins hjörd, fagnandi prísum Frelsarann, fagnadar med lofgjörd.

Jacobs stigi á Jólunum, Jesús oss vertu hér, um hvörn vér nú í andanum, uppstígum Gud fyrir, trúin vor séu tröppurnar, til himins liggjandi, greidendur vegar Guds Englar, gángrúmid kjærleiki, allir kraptar þess orki best, ad þessi reisa vel luckist, ó Jesú! drag oss eptir þér, aflvana ferda menn, ó Jesú! þess er þurfum vér, þín veiti miskun enn, ó Jesu! bædi á himni og hér, hessist þín vegsembdin.

Dalverpis liljan dýrdlega, Drottinn vor Jesús ert, ofanstíginn í eymdina, ad vort hjálprædi sért, þessarar lilju lífs kraptinn, lén oss á Jólunum, svo íbúdardalur séum þinn, sorga í bólunum, hjartans dalverpid hýsi þig, hjörtun fyrir þér opni sig, hjartnanna rós svo heitir þú, í hjörtunum ilmandi, hjartad þig einann elski nú, af öllu hjarta þad sé, í hjarta þínu oss hyl, Jesú! hjörtun þig vardveiti.

---

b) Á Nýári.

Allir dagar sitt eiga qvøld, ár, vikur, mánuder, lídur svo tídin øld af øld, inn til þess heimur þver, ad lokum komid ár er eitt, enn fyrir Drottins nád, aví! vér høfum ílla breytt, og glæpum nidur sád, en hans blessada ástar þel, allt gjørdi oss til besta vel, hvad skulum gjalda Gudi á mót, gjædskir og þollund hans? á hann trúum med yfirbót, afleggjum synda fans, og bidjum líknar innst af rót, í nafni Lausnarans.

Enn er oss gefid árid nýtt, eilífi Gud! eg bid, gef oss þad verdi gott og blídt, gef oss þitt hjálpar lid, gef þú oss bjørg og blessa ávallt, burtrek allt kíf og tál, gefdu oss frid og farsæl allt, fyrir vort líf og sál; gefdu þig háleitt heidrum vér, heilagi Gud, sem verdugt er, gef oss þig lofum lifandi, lífs med réttum føgnud, gef oss þig dýrkum deyandi, dýrd þín sé margføldud, sídan um eilífd syngjandi, sannheilagur vor Gud!

Alls góds streymandi uppspretta, aldanna

Fadir hár! fyrir Jesúm vorn Frelsara, forsæl oss þetta ár, árs ins umlidna alla synd, umsnú í réttlæti, ársins inngengna ángurs mind, yfirklæd glèdinni; ára tala vor ó-komin, ó Jesú! sè þèr befalin; en medan løfum lífs á grund, leid þú og stjórna oss, þegar oss særir sorgar und, sikra gjørvallann kross, svo eptir daudann þinn fáum fund, fegursta nýárs hnoss.

O þú sálnanna elskarinn, eilíf gædskunnar lind! á þessum degi umskorinn, skæddur vorri mind; dreitinn sem af þèr draupdi þá, daudvona saudi þín, blessadann lát þú breidast á, bænina heyrdu mín, fyrirgèf þú ad setum vèr, ferill glæpanna burt frá þèr, æ Gudt oss til þín aptur snú. ydrunar fyrir tár, blódfadminn móti breid oss þú, beidist þess trúin klár, í þínu nafni, ó Jesú! upp byrjum svo nýtt ár.

O Jesú! sem fyrir auma þjód, umskéra hold þitt lètst, hreinsi oss vel þitt heilagt blód, og hjarta vort þvoi best, í blessadann ljúfa blódfadm þinn, brotlegir skrídum nú, blessadur sálna brúdguminn, burt hrek

oss ecki þú, blessað nafn gefið prísvar þér, það er vort blessað frelsi hér, friðar firmament fastasta, frelsi, hjálp, qvittun, hlíf, á ári þessu inngengna, ó Jesú! hjá oss blíf, svo blíðt fyrir nafn þitt blessaða, blessist vor sál og líf.

Kórónа árið, Kristur minn! með kröptugri blessun þín, eilífa sálna svölunin, og saðníng sem aldrei dvín, umskér vor hjörtu, Herra hýr! með heilags Anda náð, þitt nafn vegsamist, Drottinn dýr! dýrð sé þér ætíð tjáð, andans hræríngu, ó Jesú! ætíð gef oss og rétta trú, umvef oss þinni elsku mest, eilífur, tignar hár, þín hægri hönd oss hjúkri best, og hreinsi vor gjörvöll sár, blóð þitt, Jesú! oss ádreifist, eilíft gef oss nýtt ár.

Forgéfins þú mér, góði Guð! géfur lífs enga tíð, veit mér þinn krapt að velgrundað, vitska mig ár og síð, leiði hvört fótmál, lífsins stig, loknum þá árs er hríng, yfirvegandi þecki þig, og þína náð allt um

kríng, géfdu mín athøfn vandist vel, med vísdóm og edla hjarta þel, svo framt þú kallar, Fadir! mig, fyrir allsherjar dóm, ad syndauna ydja saurugleg, seki ei barn þitt tóm, heldur sikunsaka heidri þig, med himinsins dýrdar róm.

Jesú umskurnar svidi og sár, sé oss ein hressíng blíd, þetta eptirkomandi ár, og alla lífsins tíd; ásamt hans nafni verndin vor, veri og skjøldur trúr, til blessunar vor oss vøkvi spor, hans varmasti benja skúr, og allar stéttir innsiglist, umskurnar sári Jesú best, í blódi hans vor blódug sár, blædandi svali sér, þegar á dinur daud= ans fár, og dvína kraptarnir, hreppi þá fridar eilíf ár, allir rétt=trúadir.

Afliíad høfum eitt ár vér, undir Guds hlífdar skjøld, og nú uppbyrjum annad hér, vid ytsta heimsins qvøld, Israels gledi, andar ljós, innskyum til þín nú, ad vorrar eisku eblir rós, í rétt lifandi trú; Jesú umskurnar døggin dýr, drjúpi á oss þá mædan lýr, nafnid hans frelsi naud=

Réttlætis sólin eilíf er, úr skýum daudans hýr, øllum Guds børnum eilíf hér, upprunnin føgur og dýr, sigurvegarinn sæll Jesú! sjálfur reist dauda frá, frumburdur daudra frægstur nú, fridar høfdíngi sá, sigradi Djøful, synd og deyd, sitt fólk leysti af allri neyd, full þackad aldrei fáum þér, Frelsarinn Jesú kjær! tídt þó ad mættum tala vér, túngum Englanna nær, virdíng, makt, speki og valdid ber, vegsemd og lofgjørd skjær.

Blessadur fálna Brúdguminn, brunnurinn elskunnar, heilagur kom í hjartad inn, heilsu gjøf brúdinnar, upp. ertu risinn elskan skjær, upprístu nú í mér, uppvek mitt hjarta og á hræ, med ást á móti þér; þér sé nú eilíf þackargjørd, af þinni kristni hér á jørd, ad þú keyptir oss qvølum frá, krossfesta elskan mín! þú létst oss auma finna og fá, fridland hjá Fødur þín, svo heilagt þér sýngum Hósianna, í himneskri dýrd sem skín.

Sigurvegarinn sæll vert þú, sálar brúdgumínn trúr! réttlætis sólin runnin nú, rauda hafs djúpi úr, pínu og daudans, sem ad sér, sál þinni þrengdu ad, því er mér nóg ad þú lifer, bad fær mig og lífgad, eckért fær syndin unnid mein, engin fordæmt løgmálsins grein, hvar er nú maktin helvítis? hvar daudans broddur sár? atqvædi eru unnin- þess,] afþurkud hryggdar tár, sigurvegara sigur vers, syngjum um eilíf ár.

Daudans úr hafi aptur oss, upp er lífs runnin sól, sem ad ádur í qvøl á kross, klárann sinn glansa fól, syndar daudans og Satans vøld, sigrad fékk hún og stitt, áfallin þúngu Adams gjøld, urdu svo géfin qvitt; fagni því hjarta, fagni mál, fagni vor endurleysta sál, fagnandi lofum Frelsarann, fagnadar hátíd á, fagni hvør sinni fridgjøf mann, fagnadur klíngi sá, fagnadar uns í fridum rann, føgnum vér Gudi hjá.

---

d) Á Uppstigningar dag.

O Jesú Guds Son eingétinn! allir þig lofum vér, heilágur sigurhøfdínginn, heidur

og dýrð sé þér, uppstíginn himna ertu til, Endurlausnarinn kjær! aptur kémur annad bil, eflaust því trúum vær, lát þú oss mæta miskun þá, minnstu ei vorar syndir á, fyrir það harða heijar fár, hér sem leidst fyrir oss, beiska hrigd. skjálfta, bænartár, bønd, svipur, nagla, kross, bitrastann dauda, blódug sár, og blessadann dreira foss.

Í dag er Kristur uppstíginn, aptur í himnarann, í dýrd síns Føðurs inngenginn, eilífur Gud og mann! hann upplauk fyrir oss himninum, hvør aptur luktur var, svo vér fríir frá syndunum, sælu víst hefdum þar, fyrir oss bidur Frelsarinn, Føðurinn, Jesús Herra minn, og keypti oss fagrann fridarstad, farsælann himnum á, svo eptir dapurt daudans bad, Drottinn vorn fengjum sjá, sem oss hefir lífid útvegad, um eilífd, Amen Já.

---

e) Á Hvítasunnu.

Ei fæ eg sannleiks andinn kjær, uppreiknad gjafir þín, ómetanlegar eru þær, øllum skilníngi mín, þú gefur hjartans hægd og

firð, huggun og þolgjæði, kallar, upplýsir, helgar hyrð, Herrans á jörðunni, réttann kjærleika rækka þú, rætir Guðs elsku, von og trú, arfleifðar pantur útvöldum, upptendrar bænrækni, sannfæríng heimi setur um, synd, dóm og réttlæti, ver öllum sálar vandræðum, vegsemd þín eilíf sé!

O Guð! sem helgann Anda þinn, útsendir himnum frá, Postulum 12 í sama sinn, sá er uppfræddi þá, ýmsum túngum þá tala létst, tignar stórmerkin sín, vort túngu mál með blessan best, begáfi mildin þín, anda bænar oss inngéf þú, anda náðar oss sendu nú, vondum orðum oss vernda frá, vor géf þú unun sé, um heilagt nafn þitt, í heiðri að tjá, með hjarta og málfæri, allt það sem draga anda má, einn Guð þig vegsami!

---

f) Á Trinitatis hátíð.

Þrenníngu hátíð haldin er, heilögum Drottni stór, hann skulum dýrka og heiðra vér, með heilögum Engla kór hingað sendi Guð huggarann, heilagann Anda sinn, í hvörs kristins manns hjarta rann, heilög kom ástgjöfin,

yfir Postul'a er kom fyrst, á Hvítasunnu í hægum gust, hann biðjum ætíð hjá oss sé, af hjarta eg það kýs, Herranum vorum hærsta sé, heiður, lofgjörð og prís, og sigur jafnan syngjandi, í sællri Paradís.

C) Helgidaga-vers.

a) Á Föstu.

O Guð! lát helgann anda þinn, oss veita styrk og náð, svo hugleiðum í hvört eitt sinn, það himneska gjæðsku ráð, þá svo elskaðir aumann heim, útgafst þinn kjæra Son, til endurlausnar öllum þeim, sem á honum hafa von, historíu pínu Herrans því, höfum dagliga minni í, fullnaðar bót hann fyrir oss vann, friðstilltist reiðin hörð, týnda sauði svo aptur fann, sinni lið veitti hjörð, með Föður og Anda heiðrum hann, í hærstri þakkargjörð.

Lof og dýrð sé þér, Lausnari minn! leiðstu hér dauðans pín, krossfaðm blessaðann breið þú þinn, blíðt yfir sálu mín, sætasta síðu

fárid þitt, sé nú mitt grida hús, hvörki sál og hjartad mitt. hjarta blód þitt Jesús, í þínum fadmi útbreiddum, unn mér ad blífa í heimmum, í þínum fadmi ad enda líf, upprísa í fadmi þér, í þínum fadmi eilíft líf, af miskun géf þú mér, um eilífd svo hjá þér alla blíf, aldrei sú sæla þver.

---

b) Á Skírdag.

Herra Jesú! vort hjálpar ráð, hæst sé þér virdíng veitt, andligt bordhald þín eilíf náð, oss hefur nú tilreidt, heilagt hold þitt og blessad blód, vid bord þitt medtökum vær, ó hvad þú elskar auma þjód, ó Herra Jesú kjær! andligt húngur oss auktu hér, andliga svo ad mettumst vér, andligt ransak lát anda þínn, inn hjá oss planta nú, andlegt líferni í hvört sínn, ydrun og rétta trú, blessadi sálar brúdguminn, bænheyr oss ó Jesú!

---

c) ÁFöstudaginn lánga.

Þó föstudags lánga lídi eg sorg, kúinn í eymdardal, heppnast nóg gledi í himna=

borg, og heilagra dýrdar sal, Páska daganna prýdi og lyst, prófa mun eg hjá þér, hærst nefndi Guð og Herra Krist! heidur sá aldrei þver; alla sorg bættir útlagans, um eilífd skínandi í dýrdar krans, þar mun eg lofa lidsemd þín, Lausnarinn hjarta kjær! nafns þíns hrós syngi sálin mín, sífellt þá hrygdin slær, láttu mig vera, líknin fín, lífs og daudans þér nær.

Föstudags qvøld þá komid var, Kristur til grafar hné, og hvíldist frí af þrautum þar, þángad til hann uppsté, á mildri Páska morgun stund, mektugum sigri med, og gledifullri gjædsku lund, gafst oss þá herfángid, lát mig vel bera birdi mín, blessadi Herra! ad dæmi þín, grøfin verdi mitt svefnhús sætt, sálina tak ad þér, er þá allt heimsins bølid bætt, blessunin eptir-fer, vid engu sídan illu hætt, upprisan gløð þá sker.

---

11) A Bænadag.

Volduga Fadir! vernda þú, vors Kóngs hásætid, haldt honum æ vid hreina trú,

hans ríkjum veittu frid, stirkur þíns anda styðji rétt, stjórnendur kristninnar, sérhvør ad lifi í sínu stétt, sem þitt bod útvísar, varna stirjøld og villuróm, vid haldtu þínum kristindóm, heilaga trú og hreinánn fid, helsting Andskotans megn, blessa vort land og bygdar lýd, bistur oss aldrei hegn, heimleid þitt fólk í himna frid, heims alla mædu gegn.

Himneski dýrdar Köngur klár! Kóng vorn blessadu nú, í rósemi og farsæld, Herra hár! hans daga fjølga þú, vertu hans hlífd og vørnin hrein, vernda hann allt um kríng, eins og þinn eigin augastein, eda þinn signets hríng, leid hann vid þína hægri hønd, hønd þín velsigni hans líf og ønd, eldligur þinna Engla múr, umkríngi hans tignarstól, vertu hans ljós og vegur trúr, vígi, líf, skjøldur, sól, hédan þá leidist heimi úr, hans vertu eilíft skjól!

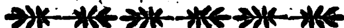
g) Á Sunnudøgum.

Vikunnar tídin endud er, eilífi Fadir kjær! lof, æra, dýrd og þøck sé þér, þú sem oss

miskun fær, forláti oss þín Fødur náð, í Frelsarans Jesú nafn, óþacktætið og íllsku sáð, og allra misgjørda safn, uppbyrjast vikan ønnur hér, ó Drottinn! kom og líkna mér, blessa vor efni, bjørg og fé, blídasti Jesú minn! erfidis søfn og atburdi, øndu, líf, brjóst og sinn, lífs vøku stund að lidinni, leid oss í himininn.

Heilagi ljóssins Herra hár! er hvíldar dag innsetter, helgunar brunnur hreinn og klár, helga oss nú í þér, hvíl þig nú, ljúfi Herra kjær! í húsi vors hjarta ranns, einninn géf líka allir vær, í þér hvílumst til sanns, bless oss með þinni blessun nú, blessadi Herra minn Jesú! eilíf þín blessun alla tíð, yfir oss blessud sé, á øllum lífstundum árla- og síð, í inngángi og framgángi, innsiglist oss sú blessan blíd, bædi í vøku og svefni.

Annar Flockur,

innihelður

Qvøld= og Morgun=vers.

a) Morgun=vers.

Lifandi Jesú! lof sé þér, liðin er þessi nótt, vel hefir yfir vakað mér, þín voldug Engla gnótt, svo hefir eckert sakað hér, svaf eg í góðum frið, fyrir það elskan øll þér ber, mitt eilíft hjá'prædið, einninn daginn sem upp ljómar, allann himin til farsælðar, eg er biðjandi, einn Guð! þig, aðgjætslu veittu mér, annars ei óhætt er um mig, eg því á reiki fer, Guðdómsins þrenning gøfugleg, góð eining stjórni mér.

Lofaður sértu góði Guð! gøfgi þig øndin mín, að eg nú heilbrigð uppvøknuð, ei fyr=

ir miskun þín, heilsugjafarinn hefir minn, heljar mér fordad stig, andi minn skal því æ hvørt sinn, í honum gledja sig, allt það sem hefir andardrátt, útbreidi hans dýrd í hvørri átt, helst þegar stundin hætt ad ber, hjálpi mér kraptur þinn, blóddropar þínir blessadir, bæti øll misverkin, leid mig sídan med ljúfum þér, í lífs ædsta føgnudinn.

Ljósanna fødur lofgjørd sé, lidin er þessi nótt, hans undir vængja hjálprædi, hefur mér ordid rótt, í Guds nafni eg uppris nú, og byrja þennann dag, innrættu hjá mér, ó Jesú! ord þitt, enn lífsins hag, virdstu ad blessa veikann minn, villa lát mig ei djøfulinn, af þínum vegi, elskan gód! andvarpid heyrdu mitt; fyrir þín sár og blessad blód, brotin gefdu mér qvitt; leid mig af daudans dimmri slód, í dýrdar ríki þitt.

Upp er nú runnin sólin sæl, sæl elskan, Jesu klár! klár sem fyrr undir hvarf vorn hæl, hæli vor eru þín sár, sárkaldt þá daudinn bakar bad, badid þíns unda flóds, flód af syndanna þvoi það, þadan til ædsta góds, gódi

Jesú! þitt legðu lið, líðnum géf, þú þinn ástar frið, friðarins Guð sem þjónar þín, þínum hjá lambsins trón, trónanna sveitin skjær hvar skín, skín þar Júda kyns ljón, ljóni því æra sýngist sín, sínum með fögrum tón.

Lof, dýrð og æra þíð sé þér, þrenníngin guðdóms há, að þínir virðtust Englarnir, oss í nótt vaka hjá, biðjandi framar blessun þín, brot synda fær í lag, heillasøm náðar høndin þín, hjúkri mér nú í dag; svo áform mitt og athafnir, allt framkomi svo þóknist þér, um allar stundir æfinnar, unn þú mér náðar þín, blessaðir Jesú blóðstraumar, blæði á sálu mín, eilíft Drottinn allsherjar! oss leið í dýrð til þín.

Dagur nú lýsir, Drottinn kjær! dimman er horfin svørt, rennur upp sólar roðinn skjær, réttlætis sólin bjørt; ljómi þíns anda lýsi mér, ljómi upp hjarta og sál, samfara verði svo sem ber, sinni, hjarta og mál, þíða þér færi þakkargjørð, þrenníngin tignar stór, heiðri þig menn, himin og jørð, og heilagra Engla kór, allt það sem hefir andardrátt, eilífann Drottinn

lofi hátt, allt sem heitir og allt hvad er, allt þad sem hræraſt má, ljúflegaſt færi lofid þér, lambid Guds himnum á, og eilíft lof sem aldrei þver, Amen, Halelúja.

Drottinn! þú gefur daginn enn, af dásemd þinni ad sjá, oss sem ad erum aumir menn, illa margt gjørum tjá, láttu þíns anda lífſins veg, leida oss enn í dag, þér svo ad verdi þóknanleg, þjónkan og vinnulag, virdstu ad geyma oss voda frá, vondu sem kann ad falla uppá, breida veginum bæg oss af, blessadur Gud Jesús! leidi mig sá sem lífid gaf, ljúfur og nádar fús, í gégnum daudans dimma haf, dýrdar í sælu hús.

Í Guds nafni sál mín gaungum nú, glød þessa morgunstund, til Sonar Guds í sannri trú, sérhvør hans blódug und, opin stendur en ecki læst, á eg svo von á þér, dásamleg þrenníng dýrdar glæst, dýrkist þitt nafn af mér, sárin þín lækni sárin mín, svali mér Jesú blódug pín, himneski Fadir! høndin þín, hjástod mín veri í dag, andinn þinn hressi øndu mín, og allann

minn blessi hag, leid mig svo þegar lífid dvín, í ljóss = barna samfélag.

Miskunsamasti, máttugi, minn Gud fullur af nád! eg aum mannéskja medkenni, mildi og hjálpar ràd, á morgni þessum er þú mér, allt frá módurlífi, til lífs og andar audsýndir, en nú framhaldandi; ecki kann eg ad upptelja, alla þína velgjørnínga, önd mín þó dáist ad því mest, fyrir upphaf heimsins þú, elsku þína auglýsast léztst, er þad mín lausnin trú, þegar krossdauda borgun best, blódid var míns Jesús.

Í Jesú nafni uppstadinn, eg byrja þennann dag, eilíft lof sé þér einíng þrenn, allann minn, lífsins hag, annast hefur þín nád í nótt, neyd og ólucku frá, vardveitti mig þín gjæsku gnótt, greidist þér vegsemd há, því vil eg nú af hjarta hér, heidur og lofgjørd sýnga þér, ó Drottinn! láttu auda þinn, efla mig þar til best, virdstu ad styrkja veikleik minn, ad vanda þinn lofstýr mest, og þar um tala sérhvørt sinn, svo ad þér velþóknist.

Eg kalla, Drottinn dýr! til þín, dags þess-um morgni á, líknaraugum þú lít til mín, og lát mig miskun fá, virdstu mér aumum leggja lid, leid mig af glæpa slód, seig þú mig qvittann syndir vid, Sonar þíns fyrir blód; ó Drottinn Jesú, minnstu mín! miskunar verndin blessud þín, yfir mér standi mild og merk, medan eg lifi hér, heilagra Engla hlífdin sterk, hafi nú gát á mér, svo munu øll mín vikuverk, verda blessud í þér.

Vardveittu mig og mína í dag, minn Gud! frá allri pín, veit þú oss hagstædt vednrlag, velsigni oss høndin þín, lát oss í vorri lifa stjett, til lofs og dýrdar þér, og svo framgánga ætíd rétt, eins og rétt-kristnum ber, en þá vor hérvist enda fær, og heiminn qvedja skulum vær, géf oss þá, Drottinn! himneskt hnoss, høndla í réttri trú, fyrir blessadann Jesú benja foss, bæn mína álít þú, fridur Guds sé med øllum oss, æfinlega og nú.

Horfin er nætur dimman døck, dagsljósid gledur menn, hljóti vegsemd, heidur og

þøck, hátofleg eining þrenn; oss hefur skýlt með ástar væng, afvendað neyð og pín, verum glaðir gengnir af sæng, oss geimdi miskun þín, veri í dag vort verndar skjól, voldug réttlætis blessuð sól, hjálpi oss øllum høndin hans, og hjúkri líf og sál, hug vorn hefji til himna ranns, hrigðar þá dreckum skál, innleið síðan í Engla krans, oss þegar þykir mál.

Gefi oss øllum góðann dag, Guð Faðir á himna trón, allrar kristninnar allann hag, annist hans fyrirsjón. Englarnir beri børnin hans, blessuð á høndum sér, hér áfram inn til himna ranns, heim þegar lífið þver, geym oss, Drottinn! á brjóst og bak, blessandi sérhvørt andartak, ó Jesú! vertu øllum allt, alltíð fyrir þinn deyð, hvørt sem vér þol, um heitt eða kaldt hjúkri þín mildin greið, hvørt sem vér smøckum súrt eða salt, sikra þú alla neyð.

---

b) Qvøld-vers.

Dagurinn liðinn er nú enn, enn nætur byrjast tíð, tíð dagsins fyrir þøck sé þrenn,

þrenningin Guddóms blíð! blíð af hug hjarta og munni með, meðlætis fyrir hag, hagqvæmt Guðs náðar glaðdi geð, geð vort sorgfullt í dag, dagur vors lífs nær úti er, er þá vort líf, minn Guð! í þér, þér selum oss í nótt enn nú, nú qvøldar, vertu hja, hjá oss í voru brjósti bú, bústað þinn himnum á, á efsta degi, ó Jesú! unn oss þér vera hjá!

Dagur er liðinn komið er qvøld, qvøldar svo æfi stund, stund, dagar, vikur, ár og øld, øld boðar dauðans blund, blund þann síðasta, Herra hýr! hýrann oss géf þú hér, hér þá líf stundlegt frá oss flýr. flýum þá til þín vér, vér høfum þar á trausta trú, trúudum burt ei skúfir þú; þú sem fyrir oss líf þitt létst, létst oss svo hreppa frið, friðþægðir fyrir blóð þitt best, best sættir Føðurinn við, við það þín dýrð margfaldist mest, mest sé þér þakklætið.

Dagur er liðinn komið er qvøld, qvøldar svo æfi manns, manns síns lífdagar, ár og øld, øld burtlíður tímans, tímann ber oss að vakta víst, víst meðan frambýðst náð,

náðinni svo vér svipthumst sjst,
slíks vangáð, gáðu Jesú! oss øllum
vér mættum í hvørjum stað, staðfast
þig einann á, á meðan lifum hér, hér þeg-
ar heimi førum frá, frá mæðu leysumst vér,
vér géf øðlumst í sælu að sjá, sjá þig Guð!
um aldir.

Dagur er liðinn komið er qvøld, qvøldar
svo æfi skeið, skeiðar í burt sú auma øld,
øldúngis kafin neyð, neyð vora, Drottinn!
sjálfur sjá, sjá oss í vægð og náð, náð
þína treistum eflaust á, á þig stendur vort
ráð, ráð, hetja, kraptur þá ert þú, þú Drott-
inn! þeim sem lifa í trú, trú vora á efstu
styrk þú stund, stund sú oss hagar best,
best sé þá Jesú! opin und, und sálar lækn-
ing mest, mest kjósum vér þann friðar fund,
fundið Guðs auglit sjest.

Dagur er liðinn komið er qvøld, qvøldar
svo æfi tíð, tíð lífs er réttnefnd eimða øld, øld-
úngis sorg og stríð, stríð hvørt með æfi degi
dvín, dvínar øll sorgin þá, þá eilífðar dagur
skjær oss skín, skínandi himnum á, á jørð sorg-
bitnir veinum vér, vér sem þá føgnum glað,

værer, ersídi vort er Þrotid því, því er oss hvíldin vís, vís allra gjæda nægdin ný, nýann þá hefsium prís, prísandi Drottinn ástsemd í, í sællri Paradís.

Þessa dags er nú komid qvöld, qvöldar svo æfi tíd, tídin svo lidur öld af öld, öldúngis burt um síd, sídasti og fyrsti vor þú ver, verndarinn Jesú kjær! kjæra gjörandi' og þecka þér, þér svo ad lifum vær, værar géf þú oss nádir nú, nú vil eg bidja, ó Jesú! Jesú þín blessud hjálpar hönd, höndli vid oss í nád, nádar hyrtíngar vikí vönd, vönd dagsins yfirrád, rád, Fadir gódur! allra önd, önd vor þér lof sær tjád.

Þessi dagur á enda er, er skyldt Gud lofum vær, vær gjörum, Drottinn! þackir þér, þér sem oss verndad sær, sær þú oss öllum líkn og lid, lid Engla verndar oss, oss hefir Son þinn fengid frid, fridkeypt á hördum kross, kross hans vort merki figursætt. sætt veri og hlífdar vopn ágjætt, gjættu vor allra nú í nótt, nóttin svo farsæl sé, sé oss og verdi rétt vel rótt, rótt í Jesú fadme, fadmi

nádar oss umgird ótt, óttalaust hvør sofi.

Þessa dags stund á enda er, er komin nætur tíd, tíd æfinnar svo fljótt burt fer, fer í hønd dauda stríd, stríd fyrir Jesú þýngsta þitt, þitt veittu fulltíng mér, mér svo nær andlát mætir mitt, mitt frelsíst líf í þér, þér lidinn þacka eg, Drottinn! dag, dag nádar hvørn og greiddann hag, haga svo þaunkum mildur mín, mín verdi synd af fægd, fægd í blódundum þídum þín, þín er miskunar nægd, nægdin gjæda hvar skédur og skín, skíni þér ædsta frægd.

Vak hjá oss, Herra! komid er qvøld, qvøld myrkri þreyngir ad, ad flýa undir þinn skjól og skjøld, skjøldur þinn verkar þad, þad megum sofa rétt í ró, rósemd veit, Drott-inn minn! minnumst vors dauda og þenk-jum þó, þó sofi líkaminn, inn í tjaldbúdir eilífar, armædulaus mun vellíst þar, þar verd-ur himnesk sælan sjen, sjen þrenníng tignar há, háleita Jesú blód og ben, ben synda grædir þá, allir sýngjum æ amen, amen, dýrd, Hosanna!

Sígur dags húmid yfir ótt, ótt tekur qvølda hér, hér er ei nema sorg og sótt, sótt dauda medfylgir, fylgir Guds børnum qvøl og kross, kross þjádum líkna þú, þú sem leidst fyrir alla oss, oss vægdu, minn Jesú! Jesús Guds Sonur, minnstu mín, mína ønd lángar nú til þín, þín blessud randa lífsins lind, lindin svølunar best, best hreinsi vora søk og synd, syndugir qvitterist, qvitterist gjørvøll mannleg mind, mind Drottins vegsamist.

Sólar ljóminn nú dregst frá dyr, dyrmæti Jesú minn! minn stirkur vertu og hjálpin hyr, hyr sálar brúdguminn, inngáktu í mitt hugar hús, hús þad skal tilreidt þér, þér vil eg bjóda fridar fús, fúsliga vist hjá mér, mér þykir qvølda furdu skjótt, skjótt kémur ad mín daudans nótt, nótt gef þá, Jesú! þosi' eg sætt, sætt dreyfki mig þitt blód, blód skuld mín upp þá rjód er rætt, rætt af vid tára flód, flód þad synd mína best fær bætt; bætt sé mín glæpa flód!

Dags ljós er frá oss numid nú, nú skyggir húmid á, ælít oss blessud þrenníng þú,

þú vak í nótt oss hjá, hjástod vor sért en hardt ei hefn, hefnd mýktu gjæðsku ør, ør= þjáðum blessa sæng og svefn, svefn værd róliga gjør, gjør þitt fólk verdi af missk= un mett, mettad lífsstundum deyi rétt, rétt= lætis sólin skíni oss skjær, skjær sem er Herr= ans dýrd, dýrdarlegir þá verdum vær, vær komnir þar í hyrd, hyrdir hvør ødrum fagnad fær, fær Guds lof aldrei rírd.

Dagur er lidinn nálgast nótt, nótt sídsta dregst svo ad, ad daudans púnkti færist fljótt, fljótt rennur glasid þad, þad skal minna mig ætíd á, á medan lifi eg hér, hérvist= inni snart fer eg frá, frá því sem stundlegt er, er eg girnist og þreyi því, því ad nú qvøldar heimi í, í forsjón þína mig, Gud! eg géf, géf þú mér andláts ró, rólega eg og sætt því sef, sefur øll mædan þó, þó vaki sálin utan ef, efalaust hjá Kristó.

Vertu hjá oss, ó Herra! hér, hér lídur dag= inn á, á þig køllum nú, vor Gud! vér, vér bidjum sért oss hjá, hjá oss veri þín hei= løg hønd, hønd sú sem fordar neyd, neyd=

ætíð sé hugfast mér, veit það og síðast verði mitt, á veikri lífs línu hér, sálin mín svo að komist qvitt, klacklaust í dýrð hjá þér.

Dags ljóminn burtu bregst nú frá, dimmir af qvøldi skjótt, vertu oss, Herra! veikum hjá, og vernda um þessa nótt, afbrotin géfðu øll vor qvitt, og illsku sem frœmd: um vær, blessaða Jesús blóðið þitt, breid: ist út yfir þær, réttlætis eilíf elsku sól! yfir oss sé þitt vængja skjól, í blóðfaðmi þínum unntu oss, að sofna síðast hér, þú sem að lést þitt líf á kross, líka svo mættum vér, fyrir þinn dauða og dreira foss, Drottinn! það veit þú mér.

Hylur oss nætur húmið eitt, himinsins bjarta sól, þrefaldist æra þín, Drottinn! þú sem oss veitir skjól, ó vor misgjørða ótal ský, upprunnin þér til móðs, dags: syndir all: ar drýf þú í, dauða haf Jesú blóðs, hjálp: rœðis tef ei hærsta gnótt, heilnæma géf oss værðar nótt, fel eg í þína hlífðar hønd, hús, qvinnu, menn og børn, eigið lán, heilsu, líf og ønd, líka minn ástvin hvørn,

hvíldar og allskyns heilla grønd, hepti þín friðar vørn.

Nær dauðans røckur, Drottinn kjær! dregur sig heim til mín, augna ljósið formyrkvan fær, frátekst mál, heyrnin dvín, yfirgéfinn af øllum hér, einmana-ligg eg þá, en ønd og líf, hef afhendt þér, øll mannleg hjálp er frá, lát mig þá, hærsti Herra minn! hønd minnar trúar leggja inn, í þína sælu síðu und, sem mér fyrr opnuð var, ósfaðann um ockar fund, í þínum faðmi þar, sofni út af þann sæta blund, síðan til eilífðar.

Herra Jesú! þér heiður sé, hefir þú verndað mig, í dag frá margskyns mótlæti, mildin þín føðurlig, um nærverandi nætur stund, nálægur vertu mér, veittu mér frið og værann blund, vernda frá myrkra her, útyfir breiðist mig og mitt, miskunar vængja skjólið þitt, géfðu mér, Jesú! gleði og ró, af gjæðsku þinni hér, þá sefur holdið, sálin þó, sannlega vaki í þér, allt þar til byrjast eilíf ró, og útvaldra sælu kjør.

Einn dagurinn nú endad fær, eydist svo lífsins tíd, líkasami Fadir lífsins kjær! lof sé þér fyrr og síd, enn hefir himneskt hænan góð, hlíft oss með vængjum sín, frá Guds reidi og satans grimdar móð, svo grandi oss engin pín, enn nú þig bidjum allir vér, ad vort líf og sál vardveitir, misgjørd vora ei minnstu á, miskunar Fadirinn fús! blessan þína oss breid þú á, blessadu menn og hús, í vøku og svefni vert oss hjá, vor blessadi Jesús!

Dags og sólar ljós dvín nú enn, dimmir um heimsins lád, eilíf gjædskufull eining þrenn, ad oss hjúkri þín nád, Fadir miskunar! legdu oss lid, ljúfa géf þú oss værd, íllum draumum oss varna vid, vélum, og Satans flærd, geim oss frá meinum, mædu og neyd, miskunar væng þinn yfir oss breid, en þá glas vorrar æfi dvín, eilífur Guds Son klár! forda oss sálar fári og pín, fyrir þitt hjarta sár, þig svo ad lofum þú sem skín, þrennur um eilíf ár.

Vertu nú hjá oss, Herra hár! heims qvøldi lídur ad, hvør dagur, vika, øld og ár, ødum

burt hverfur það, dauðans þá yfir dregst oss nótt. Drottinn! þín miskun blíð, hvílast láti oss hægt og rótt, hept þú allt qvala stríð, í signaðri þinni sælu und, sálin vor hvílist laus við grönd, en á meðan vér hjerum hér, heimsins við rauna flag, géf að með ugg og ótta vér, umhugsum sálar hag, eptir lífið géf oss með þér, eilífann gleði dag.

Géfðu oss öllum góða nótt, Guð! fyrir utan pín, svo að vér kunnum sætt og rótt, sofa í faðmi þín, vakt hald þú yfir vorri sæng, verndarinn Israel, skýl oss með þínum vörslu væng, vór kjær Emanúel! annastu oss á bak og brjóst, í blundi og voku, leint og ljóst, hvör dúrinn öðrum sætari sé, síðasti bestur þó, hvör dagur öðrum indælli, í Herranum Kristó, hvör fögnuður öðrum farsælli, farsælust eilíf ró.

O Guð! sem meður æðstum krapt, ersíði settir dag, en nótt til hvíldar hefir skapt, heldur því enn við lag, af föðurlegri ástar rót, allt gott oss veittir þú, allt þó fremð-

-um þér illt á mót, allt fyrirgéf það nú, þinn Engla skari nú í nótt, nálægist oss svo verði rótt, vertu oss sjálfur, Herra! hjá, hjástoð þín geimi oss best, best þegar lífið endast á, á þér vor trú sé fest; fest oss í örmum þínum þá, þá er vís dýrðin mest.

O þú réttlætis sanna sól, Sonur Guðs Jesú minn! undir þitt flý eg ástar skjól, aumust þín barn-kindin, andvarpandi af öllum þrótt, upp til þín, Kóngur hár! léna oss þína líkn í nótt, lát ekkért granda fár, með útbreiddum ástar örmum þín, umfaðma líf og sálu mín, engin svo fái óvinur, af þér mig burtslitið, heldur þar blífi eg blessaður, og behaldi þínum frið, í lífi og dauða, Guð góður! géf mér þitt hjálpræðið.

Qvöld þessa dags er komið nú, kom æðsta friðar gnótt, verndarinn besti vor Jesú! vertu hjá oss í nótt, qvöld minnar æfi kémur víst, kortuð lífs stundin er, dauðinn kémur og dveiur síst, Drottinn! hjálpa þú mér, qvöldi heimsins er komið að, kémur

eilífdin eptir það, eilífann géf oss andar frid, ædsti lífgjafarinn, Heilagi Andi, legg mér lid, líknsamur æ hvørt sinn, heyrdu nú, Drottinn! hvørs eg bid, heidrist Guddómur þinn.

Dagsljósid oss nú dregst frá sjón, dimmir af qvøldi enn, Jesú! þín fegurst fyrirbón, fridþægi oss aumu menn, láttu blessadann blódfadm þinn, breidast út yfir oss, sem þú útbreiddir aksnakinn, er þú leidst pínu á kross, láttu blessada blódid þitt, brot vor afmá og gjøra qvitt, géf ad vidbúnir verdum vér, þá vor kémur daudastund, géf oss med andláts ord þín hér, ad uppbyrja sídasta blund, æ géf svo hvílumst innlæstir, í þinni sídu und.

Fadir ljósanna, Fadir kjær, Fadir eilífur Gud! brunnur lífsins, þig bidjum vær, børnin þín krossþjókud, syndu oss øllum nú í nótt, náqvæma vernd og hlíf, veit ad oss øllum verdi rótt, vardveittu sál og líf, þitt Engla lid fé oss allt um kring, óbryngdull múr og stadfesting, widir þad skjólid flý eg

fús, frelstur af allri pín, frá myrkra veldi menn og hús, misskun varðveiti þín, í þínu nafni, ó Jesús! álíttu beiðni mín.

Ó þú réttlætis sanna sól! sú spekin á-stúðleg, sem að ert allra skjöldur, skjól, skríð eg fram fyrir þig, að fótum blíðum Frelsarans, flatur með auðmjúkt géð, míns góða Herra, Guðs og manns, grátbeiðni hjartans með, blíf hjá oss, Herra! nú í nótt, nærsta tekur að qvölda skjótt, önd og líf frelsa íllu frá, ó Drottinn Jesú kjær! ó hvað oss glebja og hugga má, heppnast lát fjær og nær, svo hjá þér lendum himnum á, heiløg Guðs þrenníng skjær!

Í þínu nafni náðin þýð, nú vil eg sofna skjótt, ó minn Jesú! þín elskan blíð, yfir mér vaki í nótt, géf þú mér sætann svefn og ró, sálar brúðgumi minn! vek mig upp aptur árla þó, ef það er vilji þinn, en skuli eg detta í dauðans bund, Drottinn! um þessa nætur stund, fyrir þinn dauða, sár og þrá, Frelsarinn! géf mér frið, af því eg engu megna má, minn Jesú! veit

mér lid, hugsadu nú, minn Herra! á, hvørs eg forgandi bid.

Sár þegar daudans svefnin hér, sígur í brjóstid inn, lamb Guds saklausa líkna mér, lid mannlegt hvørgi finn. Lausnari minn! sem leystir mig og leidst á krossi deyd, blessadur Jesús! bid eg þig, burt taktu alla neyd, sæti Gud! þína svølun þá, sálin mín ørmædd, girnist fá, þad mun mér nægjast Herra hýr! hjartans qvøl øll mun stytt, ángur og mæda á burt flýr, eignast eg ríki þitt, hei'øg þrenníng í hæd sem býr, heyrdu nú kallid mitt.

Þegar ad daudans dimma nótt, dregst yfir augun mín, missi eg bædi megn og þrótt, minnid og heyrnin dvín, æ mildi Jesú! elskan blíd; andvarp mitt, heyrdu þá, því allra mest á þeirri tíd, þjádum mér liggur á, Englanna skari øndu mín, í eilífa flytji dýrd til þín, hún hvílir þar med hægri ró, horfin øll mædu tár, allskyns sælunnar fridar fró, fær þar um eilíf ár, lífs hvad sem er umlopt og sjó, lofi þig, Drottinn klár!

O Herra Jesú! hjartad mitt, hvílast vil eg í þér, eins láttu blessad ordid þitt, inngróid verda mér, þad gefur farsæld, frid og nád, fagnadar tilhlöckun, eblir og styrkir allt mitt rád, eykur mér hugsvølun, leidir sídan til lífsins inn, í ljómandi dýrdar hópinn þinn, sem er útvalin yndis hægd, en eckért gledi bann, þecking og valin nádar nægd, nálægjumst Gud og mann, samvalid, heidur, frelsi og frægd, fyrir mig syndugann.

Dags sólar er nú dvínad skart, og dimman komin á, eilífa ljósid yndis bjart, yndi sálunni ljá, rétt mér náqvæma nádar hønd, nítur graf synda stærd, tef ei ad hepta heilla grønd, heilnæma géf mér værd, ó Herra Jesú! minnstu mín, mína ønd lángar nú til þín, allra sídast þá stridhætt stund, stridir á fjørid mitt, sofna lát mig þann sæta blund, sælu géf fái eg hitt, náda mig fyrir þitt nafn og und, nafnid sé blessad þitt.

O hjartans Jesú! eg bid þig, adstod mín sértu best, í hvørskyns sorg sem ángrar

mig, aðhjúkrun syndu mest, haf þína náðar hönd á mér, hátignar blessuð sól! svo eptirfylgi eg ætíð þér, einasta hjálparskjól, yfir mér vaki vel í nótt, þín voldugleguſt Engla gnótt, haldtu mér jafnan helst þig við, hér á meðan eg blíf, ó Jesú, Jesu! eg þig bið, eymdanna styttu kíf, leið mig svo þér á hægri hlið, héðan í eilíft líf.

Lof sé þér, Guð! fyrir liðinn dag, líður að nóttu húm, blessaðu þinna barna hag, blessa vort legu-rúm, umsjón þín sé oss allt í kring, ef aúst þá sofum rótt, heilagra Engla herfilking, hjá oss vaki í nótt; forna syndir og nýar nú, í nafni Jesú fyrirgéf þú; Faðir! tak mig í faðminn þinn, þar finnum hvíld og skjól, síðasti þegar svefnhöfginn, sjónar formyrkvar hjól, upprenni oss þá óðulin, eilíf réttlætis sól.

Vert hjá oss, Herra himna ranns! hér því qvölda tekur, daguriun liðinn sjest til sanns, sem að oss uppvekur, að minnast þess vor æfi tíð, endast þá minnst varir, gleimdu nú, eilíf gjæskan blíð! glæpum sem frömdum

vér, fyrirgéf, fyrirgéf, fyrirgéf oss, með föðurlegum ástar koss, himneska Sions helgust rós, af hjarta þig biðjum vér, einkanlega um eilíft ljós, að ørends búr liðnum hér, svo að útvaldra sigur hrós, syngja mættum hjá þér.

Nætur húmið oss nálgast enn, nemur dags ljósið frá, ó! hvað vér erum aumir menn, ó Guð! vak þú oss hjá, ó þú himneska eðla rós, upplýstu oss í náð, þú ert vor vegur, líf og ljós, ljóma vor hjørtun þjáð, vorar sálir þær vaki í þér, vært þó líkhaminn sofi hér, unn oss heilbrygðum upp að stá, eptir vild þinni þó, en ef burt kallar, opna þá, oss himin sem Stefanó, eilíft föðurland fylg oss á, í frið og eilífa ró.

Guð géfi oss øllum góða nótt, Guð sé vor vernd og hlíf, Guð láti oss verða glaðt og rótt Guð blessi sál og líf, ásjána Jesú yfir sé, øllum Guðs barna krans, andar saurindi af þvoi, undanná blóðið hans; Heilagur Andi huggarinn, hjørtun vor gjøri bústað sinn, flýum nú

Krists í fángið mætt, það fasta slot, vígi og hús, mín sær þar gjørvøll meinin bætt, miskunin náðar fús, láttu oss í þér sofna sætt, signaður Guð Jesús.

Gleimum því ecki, Guðs børn kjær! að gjæta hvað áfram ber, einum degi, nú erum nær, æfi qvøldinu' vér, dags ljósið þegar dyljast fer, dimm nótt umkríngir lýð, burtferðar tíminn óviss er, allt hefir sína tíð. fyrri enn sofnum, flýum nú, í faðm og undir míns Jesú, þar er vort hæ'i, hvíld og skjól, huggun í lífi og deyð, mildi Jesú! sem meyau ól, minnst vor í síðustu neyð, sýn oss þig, himnesk sanna sól! í sælu ei- lífa leið.

Dagur er liðinn, Drottinn minn! dimm nótt enn fer í hønd, frícasti Jesú Frelsarinn! fel eg þér mína ønd, minnstu ei á mín synda sár, sár þín þau græði best, og þín bless- aða blóð-und klár, bæti nú hvørn minn brest, láttu mig sofa sætt með ró, sæti Jesú! sem heill mér bjó, unn mér dags ljósið apt- ur sjá, ef þinn vilji það er, en ef að lífið

eydast á og hervist stundlig hver, leid mig í eilíft ljósid þá, lifandi Gudi hjá þér.

Dagur er lidinn dregst ad nótt, dags ljósid burtu fer, daga tal mitt svo dvínar fljótt, dagstund lífs fallvølt er, á hverjum degi ættum þá, andláts ad þenkja um dag, svo ad oss dauda degi á, dags verk þau komi í hag, í dag er nádar dagurenn, dagliga um þad þenki menn, morgun dagurinn óviss er, í dag sé þar ad gád, í dag, í dag, því ættum vér, ad endurbæta vort rád, vera svo hvørn dag vidbúnir, vissir um Jesú nád.

Herra minn Jesú! heyr þú mig, húmar ad qvøldi nú, eg treysti jafnan uppá þig, af því mér hjálpar þú, mér hefur blessud miskum þín, miskunad enn í dag, verndad frá øllum voda og pín, og vikid øllu í lag, leif ad mér verdi leingur rótt, láttu mig sófa vel í nótt, og uppstanda á morgun alheilann, ef þad er vilji þinn, virdstu mig leida veg réttann, veittu þad, Jesú minn! hér þegar skil eg heims vid rann, í himininn tak mig inn.

Dags lok nú bodar dimman svørt, dauda hún minnir á, sanna réttlætis Sólin bjørt, síst hverfi oss burtu frá, vort hid þúngbæra synda safn, sem allt til himins nær, fyrir þitt blessad frelsis nafn, forláta bidjum vær, send oss náttværdir fætar enn, signa og bevara hús og menn, ef oss burtkalla þóknast þér, úr þessum nætur blund, vilji þinn gódur verdi hér, en veit fyrir sjálfs þíns und, í Abrahams fadmløg víkjum vér, á vorri andláts stund.

Gud gefi oss øllum góda nótt, Gud vaki oss sjálfur hjá, Gud láti oss verda gladt og rótt, Gud vér þig treystum á, Gud vort ránglæti géf oss qvitt, Gud fyrir Jesú blód, Gud svo ad nafnid gøfgist þitt. Gud fordi oss øllum mód, Gud vora hrellda gledji ønd, Gud leidi oss alla sér vid hønd, Gud! gefi oss aptur gódann dag, Gudi svo þjónum hér, Gud veiti oss øllum gjæfu plag, Gud! svo ad lifum þér, Gud blessadur vora greidi hag, Gudi svo deyum vér.

Eg fel mig nú og sérhvørt sinn, sætasti Jehóva! í blessadann fridar fadminn þinn, og

føðurliga umsjá, á vald þitt leggjum líf og sál, lát oss svefnværðum ná, géf vit, sjón, heilsu, heyrn og mál, hásska dríf allann, frá, en þegar stúndlig æfin dvín, innleið oss þá í dýrð til þín, að sjá þíns auglitis ástar sjón, eining þrenn hábleßuð þakklætis sýngjum sigur tón, synd er qvitt, tár þerruð, fyrir Jesú nafn og blíða bón; bænheyr oss Drottinn Guð!

Í nafninu Jesú nú leggst eg, nakinn í hvílu mín, ummúri mig á allann veg almáttug høndin þín, breið þitt yfir mig blóðfaðm þinn, bleßaður minn Jesú! hlífi mér æ í sérhvørt sinn, þín signuð verndin trú, annastu lífs og liðinn mig, ljúfi Jesú! þess bið eg þig, en þegar heimi fer eg frá, og frásskilst lífið mitt, ljúfasti Jesú! leið mig þá, í ljómandi ríki þitt, hvar eð mín sál mun finna og fá, fagnaðar athvarf sitt.

Ó þú Guðdómsins eining þrenn! ódauðligt lof sé þér, dags ljós er eitt á enda enn, er það lærdómur mér, ein mæðu stund er enduð nú, í þessum tára dal, einni stund

nær, það er mín trú, er eg gleðinnar sal, fyrir því skríð eg flatur nær, að fótum þínum, Jesú kjær! géf oss nú øllum gleði stund, géf þú oss náð og frið, géf þú oss værð í vøku- og blund, vort blessað augna mið, þína rósrauða oss opna und, þá eigum hér skilja við.

Qvøld míns lífs þegar kémur hér, en kalda dauðans nótt, á alla vega aðþrenger, og beinin missa þrótt, synd-anna fjøldi sakar mest, samvitska er støðd í neyð, ecki þá fyrir annað sjest; enn andar hreppi deyð, líttu þá, Jesú minn! til mín, minnstu á þína sáru pín, og á signaða sveita þann, sem af þér pressaðist, fyrir mig seka syndarann, nær sál þín ørmæddist, leið svo með friði loks héðan, í ljómandi dýrðar vist.

Eilífi Guð! mín vera og von, vil eg nú hátta fljótt, ríkur af náð fyrir sælann Son, sendtu mér værð í nótt, blessaður hans að blóðsveiti, er beiskast útrann við mein, andar saurindi af þvoi, almættis høndin hrein, breiðist að mínu høfði hér, hrigðarlaus ró-

semd sé hún mér, ábreidan vernd af allri þín, undirdýnan mitt skjól, géf mér uppvakna í geimslu þín, glaðværust morgún sól! að eilíft sigur hrós öndin mín, ebli þér Lambs hjá stól.

Miskuna þú mér, mildi Guð! af mikilli gjæðsku þinr, sjá í mér byggir synd eitrud, sótt, vesæld, eymd og pín, umbreitanligt er edlið mitt, en einn og sami þú, afbrotin mín þú øll géf qvitt, ó Drottinn! til mín snú, góðar værðir, oss géf í nótt, grát-hriggum virðstu að líkna skjótt, blóð faðm þinn yfir breið þú mig, blessa minn hvílu-stað, fyrir qvøl þá sem þjádi þig, þitt nafn sé vegsamað, leið svo heilbrigðann ljóss á stig, í lífs eilífs háfagnað.

Æ! hvað mín synda andstigð ljót, ofur stór var í dag, veit henni, Guð! mér vinna á bót, vongott með hjartalag, myrkurin dynja megn að nú, mitt er ei hjartað rótt, alla synd mína, ó Jesú! afmá og hreinsa í nótt, fleig henni burt, svo fár sé qvitt, í forþénustu hafið þitt, alskínandi þinn Engla

krans, ummúri hollu mín, endurnýan míns innra manns, ebl þú með Jesú þín, að vaknaður lof til sýngi sanns, sanu=helgu nafni þín.

Komin er nótt en dvínar dag, Drottinn minn Jesú kjær! alsærð manneskja af eymda hag, eg stríð væng þínum nær, fyrir lif, heilsu og lánið mitt, lof segi önd mín þér, íllska syndanna öll sé kvitt, og afplánuð vel af mér, blóðdropi hvør þinn blessaði, sem blæddi út á krossins, tré, yfir mig dynji á andláts stund, eins þó hún verdi í nótt, sé svo, mér annann ætlir blund, uppvakna lát mig rótt, að sýngi eg þér prís af ljúfri lund, lífs fyrðtur harma sótt,

Yfir mig Drottinn! annka þig, eg hátta í nafni þín, íllsku syndanna afklæð mig, þá aflegg eg fötin mín, líknsamur til mín líttu nú, læðast að myrkurin, hjartanu mínu hressíng bú, hjálpi mér styrkur þinn, blóðundir þínar blessadar, blæði á mig til hreinsunar, láttu mig sofa vært og vel, í vernd og skjóli hans, sem endurleysti

Himneski Gud og Herra minn! heidur og lof sé þér, fyrir allt gott er séhvørt sinn, syndugum veitir mér; í dag þín hefur um-sjón mig, annast og gjætt mér ad, mjøg hefi eg styggt og móðgad þig minn Gud! æ forlát þad! blessa oss alla nú í nótt, ad náum sofa vel og rótt, gladir svo aptur vøknum vér, og veitum þér lofgjørd há, unn oss ad lifa eins og ber, ætíd hédan í frá, sídan um eilífd syngja þér, sæta dýrd himnum á.

Dagsins 12 stundir dvínadar, dýgja lífs runn-id skeid, en fortast braut til eilífdar, eymdanna stytta leid, nú er hún komin nær enn var, nætur húmid daudans, allt er þad eins og ecki þar, undir stórmerkjum hans, en mig ángrar þó allra mest þad, afbrotin hafa margfjølgad, Jesús minn! Jesús! vendi í vind, verdskuldun vorri hér, Jesús, minn Jesús! svipt burt synd, ad fálgi hún ecki mér, Jesús, minn Jesús! lífsins lind, legg oss á herdar þér.

Kvøld þessa dags nú komid er, Kristur! eg prísa þig, því ad hjálp sendir mikla mér,

af miskun framleiddir mig, eg bid þig líka enn í nótt, adgjætslu veittu mér, þó sofi líkhaminn sætt og rótt, sálin mín vaki í þér, eins þó ad daudinn dragi ad hér, djarfur og vilji granda mér, ertu þá, Jesús! allt mitt lid, einasta hjálpin mín, eg vil því gjarnan gánga í frid, grimd daudans frá til þín, lífid þú ert, þig líknar bid, lífsins uppsprettan fín.

Qvøld þessa dags er komid nú, kortast mitt lífsins skeid, alls góds uppspretta, ó Jesú! allri mér forda neyd, veit mér ad hvíla vært í nótt, væng undir hlífdar þín, sídan uppvakna sætt og rótt, svo vil eg lofgiørd þín, útbreida lífsins alla tid, ebli mig þar til náð þín blíd, lát þú mig, Jesú! lofgjørd þín, af lífs innstu krøptum tjá, en þegar stundleg æfin dvín, unn mér þér gledjast hjá, í því ljósi sem eilíft skín, einn Gud og þrenníng há!

Gud géfi oss øllum góda nótt, og grædi vorn ángurs mód, syndanna vorra safnid ljótt, søckvi í Jesú blód, fári og grandi frá

fyrir þér, æ! vægðu, vægðu, vægðu oss nú, vægðu oss aumum ó Jesú! veri oss þín pína, svidi og sár, svølun í mæðunum, þurkandi øll vor trega tár, talandi í himninum, hjúkrandi í nótt svo hverfi fár, hjálpandi í dauðanum.

Lát mig hugleiða, Herra minn! heitur og sóma þann, sem eg skal fá nær innkominn, er í himnanna rann, Englum þín og útvøldum hjá, um eilífð eg gista skal, með egin augum þig sjálfann sjá, og sífeldt heyra þitt tal, ó Drottinn! þessa unn þú mér, um það nú fullvíss sofa fer, varðveit mig øllu íllu frá, í nótt og hvørja tíð, verndan þinni mér haldtu hjá, hvílðin svo veitist blíð, greiðist þér, þrenníng Guðdóms há! gott lof eilífa tíð.

O Jesú! geym mig enn í nótt, eg vil til reckju gá. afstýr þú fári, sorg og sótt, sjálfur oss vertu hjá. hvíldu, Jesú! í hjarta mín; og Heilagur Andi þinn, búðu mér sæng í sárum þín, svo er eg óqvíðinn, sálin, þó lífið sofi mitt, sjái í trúnni andlit

þitt, lýsi henni og leidsegi, ljós þinnar nádar best, høndin þín blíd oss hevari, burttaki meinin flest, húsin, fóckid og heimili, Herra! þér afhendist.

Góda nótt bid eg gladur nú, Gudi svo befel mig, fadma oss ad þér, ó Jesú! augun vor horfi á þig, en þá himm sídsta dauda dúr, dapur eg sofna skal, og bana drekka bikar úr, borinn í grafar sal, líf mitt og sál þá sveipa inn, í sveita dúk þínum, Jesú minn! láttu ønd mína frida fá, fridarins vist hjá þér, og med føgnudi finna og sjá, farsælann Engla her, líka med honum lífsætt tjá, lof þitt um eilífder.

Himneski Gud! á himna sal, huggunin ørþjádra, sem hér í myrkum daudans dal, daglega andvarpa, eg þín óverdug sképna skríd, skør þinna fóta ad, fórnar qvøld offur fram svo býd, forsmádu, Gud! ei þad, líf mitt og sálin lofar þig, leidt hefir enn og verndad mig, á þessum degi íllu frá, og æfi lidna mín, hjartanlega eg minnast má,

mikil er gjædskan þín, þér skulu allir þackir tjá, þú sem á himnum skín.

Ad þínum fótum, Kristí kjær! kasta eg sekum mér, nádþyrstum gjædsku tryggri tær, trú mín er øll á þér, láttu blódid úr benjum þín, blæda mitt hjartad á, svo ydrunar tár af augum mín, aptur framrenni þá; grunnlausi brunnur gjædskunnar! géf þú mér qvittar syndirnar, lausnar gjaldid sem lagadi, látins úr þinni und, øll mín viku verk upp bæti, um alla lífsins stund, og mér hreinsudum útvegi, eilífs lífs sælu fund.

O Gud! eg bid af audmýkt þig, ad í nótt gjætir mín, fyrirsjónin þín fødurlig, fordi mér neyd og pín; Englum heiløgum umbjód þú, ad þeir í kríngum mig, séu á medan sef eg nú, sett vaktin krøptuglig, en þá sídasti svefnhøfginn, sígur ad mér med vanmáttinn, blessadi Jesú! blódid þitt, bid eg ad sál mín hér, svalist á þegar sídast mitt, sárt strid í dauda er, æ! géf mig qvittann um allt hitt, er eg braut móti þér.

Gud gefi oss øllum góda nótt! geng eg svo hvílu til, hvørt mér heim bídur svefn eda sótt, sama eg tala vil, gladur sofna frá glaum=inum, gódann ad hreppa blund, hér med og líka heiminum, hvenær sú kémur stund, lof sé þér, Gud! fyrir lidna tíd, lángsøm hvørt var hún eda blíd, lof sé þér, Gud! fyrir lán=id allt, luckn, vit, heilsu og frid, lof fyrir heitt og líka kaldt, loptid, sjó og vedrid, þitt lof útbreidist þúsundfaldt, þróist og aukist vid.

Enn er ein vika á enda kljád, æfinnar minn=ar hér, enn hefir, Gud! þín ópreitt nád, á henni bjargad mér, ad mitt hid lidna lífs=ins skeid, lengdist nú hana vid, en eg nálægist aptur deyd, æfinnar takmarkid; Gud minn! mér fyrirgéfdu þad, sem gjørdi eg rángt og hafdist ad, ílla sködvandi óstillt géd, af=stadna lífsins tíd, syndir aukandi sorgum med, svívyrdíng, hróp og níd, hégómá' elskandi heims og féc, hvar mun þad lenda um síd.

En vill nú dvína dagsins ljós, dimmir í verøld hér, heimsins skínandi rødulsrós,

runnin í æginn er, myrkurin kríngja hálann heim, hylja veraldar skart, fánýtann aud og fölann seim, fyrnist þad skýid bjart, svefn og skuggi mig sækja heim, þeir, svipulir brædur daudans tveir, skjálfandi holds van-máttar mergd, min qvídir lúrlig vid, daud-ans broddur er biturt sverd, bídur því lítil grid, Guds veidi teikns fárlig umferd, frétt-ist á ýmsa hlid.

Helgasta þrenning háblessud! hjálpa mér framvegis, med þinni vernd og vængja stod, varnandi' eg fái slis, eins og þitt barnid umvafinn, adhjúkrun náqvæmri, þessa nótt hvílist ugglaus enn, önd mín og líkami, ó Drottinn! vak þú yfir mér, svo enginn hásti grandi hér, sál mín þó í þér sjálfum best, sífeldliga vaki, unnunar finni aldrei brest, ætíd fögnud taki, minn óvinur undir trodist, og aldrei mig saki.

Láttú, Gud! þína hjálpar hönd, hvar eg teiknadur er, nú á þessari nætur stund, ná-qvæma hlífa mér, og fyrir þeimann mik'a mátt, ad morgni uppvísa, en þig, minn Gud!

af hjarta hátt, heidra, lofa, prísa; en með því endast æfi mín, og kémst ei yfir tákmörk sín, eg veit þó ekki utan sé, allmjög því nálægur, eg girnist því og gráthæne, Guð minn almáttugur! að hvorki hel né saurgan sé, svefnhöfginn þacknæmur.

Bevara mig frá bráðum deyð, en búast lát þar við, að eg veraldar allrar leið, um geng og dauðans hlið, og þegar lífið endast fer, eg feli mína sál, af hjartans grunni, einn Guð! þér, með óskérdt vit og mál, glaður og hvílast girnist nú, góður stadæmist hjá mér þú, blíðasti Jesú! breið á mig, blóðugann kirtil þinn, þíns dreira merki dásamlig, dreifist í hjartað inn. svo vondska Satans voveiflig, veiti ei áhlaupin.

Helgi Andi! míns hjarta ranns, Herra og géstur ver, svo eg í værdum svefnhöfgans, syndgi ei né gleimi þér, ó þú guddómsins þrenning þíð! þér befala eg nú, og um ókomna æfi tíð, allt hvað mér léntir þú, í lífi og dauða annast mig, að þá dags birtan sýnir sig, géti eg heill með gladværi,

gøfgad þitt mikla nafn, þú dýrdar kóngur hreini, þér finnst ei nockur jafn, um eilífd lof þitt útbreidi, Engla og manna safn.

Gudi sé dýrd sem gaf oss nú, gódann dag útenda, án allra slisa adstod sú, oss gjørdi vardveita, heilagra Engla himnesk vakt, Herrans af skjærri nád, hefir oss enn þá lidsemd lagt, ad luckadist allt vort rád; því sé dýrd, heidur, þøck og lof, hreina Gudi sem oss gaf, samvitsku spekt og hugar hægd, heilbrigdi líkamans, atvinnu, frid og allsgóds nægd, oss veitti miskun hans, mikluð sé því og mest vídfrægd, miskunsemd gjafarans.

Geimdu nú mig og mína, í nótt, myrkranna valdi frá, svo ad vér meigum sofa rótt, sæll Jesú! vert oss hjá, þá mun líkamans hvíldin hæg, og hjartans rósemd lèd, samvitskan góð og Gudi þæg, gefast oss einnig med, enn ef nótt þessi einasta, á ad verda vor sídasta, vort skal á Jesú fadmlag fest, fastliga í trúnni þá, svo nætur hvíldin sameinest, sálunni eptirá, gángi hvør:

jum sem gegnir best, Gnd veri oss öll-um hjá.

Helst skéfir veikann það minn þrótt, þánk-arnir boða mér, kunni dauðinn að koma í nótt, og kalla mig burt með sér, með því að eg veit ei þá stund, er eg skal hverfa frá, hvört í vöku eða værum blund, verður oss kallað á dauðanum veit eg dómurinn, Drottins fyr'gir og refsíngin, hvar er þá vörn? hvar er þá bót? hvar fæ eg aum-ur björg? hvað skal eg sekur segja á mót? sökin er ill og mörg, málefnin mín svo leið og ljót, lemja mig slæm og örg.

Nú er aðkomin nóttin enn, nálægist hvíld-ar stund, ó Jesú, góði græðarinn! gef þú oss værann blund, fyrirgef illar athafnir, Endurlausnari minn! sem brant eg á móti boðum þér, blessaður leiðtoginn! vaki yfir mér verndin þín, við allri forða qvöl og pín, Guðdóms skínandi geisla glans, geimi vort líf og fé, þinn elskulegi Engla krans, oss vakti sofandi, heilagur Drottinn himna ranns, heiður og lof þér sé!

Komin er yfir mig qvøldsins stund, kom þú til, Gud! med mér, veit þú oss, Jesú! værann blund, vef þú mig nú ad þér, draumóra ógn og Djøfuls flærd, Drottinn vernda mig frá, sál minni géf þú sæta værd, sonar þíns brjóstum á, Jesús med sínum verndar væng, vaki nú yfir minni sæng, einkum þegar ad andláts dúr, ad sígur hjarta mín, Jesu blessadur benja skúr, best grædi andar pín, leis þú mig øllum eymdum úr, innleid í dýrd til þín.

Heiminn svo kýs eg qvedja skjótt, kom þú, ó Jesú minn! géf oss farsæla góda nótt, gjædskunnar brunnurinn, oss láttu hafa hvíld í þér, heims þá armædan dvín, yfir oss vaki Einglarnir, eingin svo snerti pín, blessadir Jesú blódstraumar, bæti og miki raunirnar, allra sídast þá æfin þver, endi med føgnud þann, ó Jesú! kom og ei vid dvel, innleid í himna rann, mig, Jesú! þér á hendur fel, um aldur eilífann.

Allsvalda Jesú Eingla her, yfir oss vaki í nótt, og géfi øll hans Guds børn hér,

gløð meigi hvílast rótt, umfaðmi þau og allt um kríng, hans ástar skílu hønd, heyrðu nú, minn Guð! hvað eg sýng, svo heptist meinin vønd, værann géf þú oss værðar blund, vakna lát oss á gleði stund, stund þegar þessi úti er, eilíf gleðin er vís, veittu oss, Jesú! vist hjá þér, vald sé þér dýrð og prís, héðan þá deyx hljótum vér, heimleið í Paradís.

Sýng þú lof Drottni, sála mín! sérhvørja qvøldsíns stund, á meðan ekki dvølin dvín, dapur er eg í lund, láttu mig hvílast hægt og rótt, Herra! í faðmi þín, umkríngi mig þín Eingla gnótt, með eilífri vaktan sín, heimilið vort og hvað sem er, haf, Guð! í umsjón þinni hér, innleið oss síðan, eilíf náð! í elsku faðminn þinn, burt er þá horfið bríxli og háð, bót tekur endirinn, sæti Jesú! með sigri og dáð, sýn mér þinn almáttinn.

Vertu hjá oss því komið er qvøld, Kristí vort náðarskjól! myrkranna þróast mein ótøld, mér hilja gleði sól, Jesú! þitt náð-ar skjæra skin, skugganum hrindi frá, þér

svo eg fái, þú minn vin! ad þreifa og skoda á, æ! hvad þau fadmløg eru góð, øllum eidandi hjartans móð, hveld nær ed sálin hallast ad, heilagri þinni und, sorganna bikar sikrar þad, særda glediandi lund, hægann géf þú oss hvíldar stad, hvørja lífs mædu stund.

Lídur á daginn komid er qvøld, qvøldar vort lífsins skeid, skeidar svo burt hin auma øld, øldúngis vafin neyd, neyd vora, Drottinn! sjálfur sjá, sjá þú til vor í nád, nád þína treistum eflaust á, á líttu, Gud! vort rád, rád, hetja, kraptur þá ert þú, þú ert stirkur þeim lifa í trú, trú vora á efstu styrk þú stund, stund sú oss hagar best, best sé þá Jesú opin und, und sálar lækníng mest, mest kjósum vér þinn fridar fund, fundid Guds auglit sést.

Dags stund þessi nú úti er, er komin nætur tíd, tíd æfinnar svo fljótt framfer, fer í hønd dauda stríd, stríd fyrir Jesú þíngsta þitt, þitt veit þú, fullting mér, mér svo nær andlát mætir mitt, mitt frelsist líf í

þér, þér líðinn, þakka eg Drottinn! dag, dag hvörn náðar og geimdann hag, haga svo þaunkum mildur mín, mín verði synd af- fægð, fægð í blóðs undum þíðum þín, þín sé miskunar nægð, nægð hins góða sem skéður og skín, skíni þér allskyns frægð.

Nær eg mitt höfuð hneigi ljóst, hér nú svefn værðum að, á Jesú dreirrunnið blessað brjóst, bið eg að leggist það, en ef mitt hjarta hels við fund, hratt sundur- bresta skal, æ! lát það þá í þinni und, hýðast fá græðslu umsal, sé það minn veg- ur sælu vís, fannhelga inní Paradís, eg þín kissi signuðu sár, sætasti brúðguminn,, yfir þó dinji dauðas fár, Drottinn! samt er eg þinn, hljómi þitt lof um eilíf ár, ástkjæri Jesú minn!

Gést oss öllum góða nótt; Guð minn, fyrir sinn son, að sofa kunni eg sætt og rótt, sú er mín hjartans bón, veit mér að skilja vel við heim, vini og náúnga, og góðs árnandi öllum þeim, áður enn burt- sofna, en þá kémur vort æfi qvöld, er

lát oss taka makleg gjøld, sýn oss þá vægd fyrir Soninn þinn, er sára þoldi neyd, í himnaríki, Herra minn! þá hédan førum, oss leid, er þad vor bænar endirinn, amen fyrir Jesú deyd.

Nú er ad komin nætur tíd, nádugi Drottinn minn! veit mér, Jesús! hún verdi blíd, vel fyrir kraptinn þinn, líkhamann láttu sofa sætt, en sálina vaka í þér, ad á morgun þitt nafn ágjætt, eins prísi og verdugt er, en ef ad daudin yfrid fljótt, yfirfellur mig þessa nótt, minnstu þá, Fadir mildur! mín, mætann fyrir Soninn þinn, ad eg sé frí vid eymd og pín, er þad mín huggunin, fyrir þitt blód og bitra pín, bænheyr mig, Jesú minn!

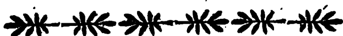

Þessi dagur nú úti er, eilífur Gud minn kjær! láttu mig hvílast hægt í þér, hvíld mín þá verdur vær, láttu mig, dirstur Drottinn! hér, dauda húm minnast á, og ad eilífdin eptir fer, upp þegar daudir stá, géf þú mér, Jesús Gud og mann, Guds í ótta ad gánga fram, svo ad eg

vid þinn ædstann trón, eilífsann fái sess, fyrir Guds Sonar fyrirbón, færandi dýrdar vers, er það mín hjartans ósk og bón, ó Gud! eg bid þig þéss.

O! þú eilífi gódi Gud, gættu mín vel í nótt, veittu mér, hátign háblessud! hjálp og nád furdu fljótt, láttu mig hvílast hægt í þér, hægann géf sofni eg blund, hvíldu ó Gud! í mæddum mér, mína hérvistar stund. æ! þú blessada ástin mín, umfadma mig med elsku þín, hjúkri ad mér þín hægri hønd, hjálpi mér hjartad þitt, leystu af mér øll lastabønd, lífs sólin, yndid mitt! en lofi þig aptur líf og ønd, lýdir og gjørvalt hitt.

vil, Gud og vegsama þig, og nær mig síðan hefir hel, heimflutt í dýrðar sal, sømu lofgjørðar vondud vel, vers þér eg qveða skal, náttúran hjøðnud øll þá er, umbreyting dags og nætur þver, hjartans nýesklður kraptur klár, kynna skal verk þín mild, eilífð gjørvalla yfir stár, sú Engla radd-ar snild, hve má þó hennar um øll ár, æra þín verða fyld.

Mín stundleg æfi þegar þver, þreingir að helsóttin, veit minni sálu vist hjá þér, vold-ugi Gud Drottinn! veit mér að skilja vel við heim, vini og náúnga, og góðs árn-andi øllum þeim, áður enn burtsofná, og eg, minn Drottinn! líf sem lér, lifa og deya mætti í þér, ó hvað ækilig umskipte! ó hvílík dýrðar vist! þá eg um eilífð sann-ann sje, Son Guðs minn Jesúm Krist, umgirdtur vegsemd eilífri og ódaudleikans vellyst.

O Jesú! þá mín andláts tíð, yfir mig kémur hér, veit mér, Jesú! hún verði blíð, vægdu þá, Jesú! mér, stattu mér nærst í

stríði því, styrki mig hønd þín best, endurnæri mig náð þín ný, nær eg dauðvona sjest, ønd þá sem gafstu áður mér, ó Jesú! taktu þá að þér, leið þú hana um ljóssins hlið, Lambsins í brúðkaup inn, þar sem er eilíft yndælið, og útvaldra skarinn þinn, heyrðu nú hvørs eg biljúgur bið, bænheyr mig Jesú minn!

En þá síðasta aungvit hér, yfir mig líða skal, og glasið lífs útrunnið er, í þessum tára dal, dreiftu á mína aumu ønd, almættis kraptur þinn, hér þegar slitna holdsins bønd, hjartkjæri Jesú minn! álítu hjarrað mæðða mitt, mundu þá dauðastríðið þitt, þegar af Engli þáði lið, þín manndóms náttúran, láttu mig njóta nú þess bið, nær eg fer burt héðan, leið mig svo inn um ljóssins hlið, í lifendra sælu rann.

Kom þú ljósmóðir ljúf til mín, lausnarinn Jesú klár! sveipaðu mig í sárum þín, sefar það dauðans fár, blóðdropar þínir, blessuð laug, burt þvoi synda grand, fær mér í staðin føtin þau, friðar sem heitir band,

vist, friður eilífur faðmi oss, fyrir vorn Jesúm Krist.

O Jesú, Jesú! eg þig bið, Jesú! hjálpaðu mér, ó Jesú! kom og legg mér lið, lífsstundin mín nær þver, taktu þá að þér, málið mitt, minn sálar græðarinn! leið mig svo inn í ljóssins pitt, lífandi Jesú minn! héðan glaður og fús eg fer, Frelsarinn Jesú! tak við mér, forleingir mig að finna þig, fel mig í sárum þín, lát mig ei kanna qvala stig, qvitta öll brotin mín, líknsami Jesú! leið þú mig, í ljósið sem aldrei dvín.

Allra síðast þá á eg hér, andláts að gégna blund, sé þá, minn Guð! fyrir sjónum þér, Sonar þíns blóðug und, fyrir mig lagði lausnargjald, látinn þá hékk á kross, géfur mig fríann Guðs á vald, græðarans unda foss, mig leiði hans farsæl fyrirbón, fram fyrir lambsins dýrðar trón, ó Jesú! kom og ei við bíð, innleið þú sálu mín, ó Jesú! kom og skjærum skríð, skrúða

réttlætis þín, ó Jesú! sálar unun blíd, útvøldum mér þá skín.

Allra sídast þá á eg hér, affsúpa daudans skál, vertu þá, Jesús minn! hjá mér, mína annastu-sál, Heilagra Eingla herskarinn, hjá mér til verndar sé, önd mína flyt í fadminn þinn, fráskilda sorginni, hjartans sídasta hrópid mitt, í hjartad inngángi, Jesú! þitt, hjartans medaumkun heitust þín, hjúkri oss veikum þá, hjartans andvørpin medtak mín, mér skúfa þér ei frá, um eilífa tíd sem aldrei dvín, unn mér þér vera hjá.

Úr djúpinu eymda, Drottinn kjær! dapur eg hrópa á þig, qveinandi sképnu kom þú nær, kénndu í brjósti um mig, andlegann styrkleik auki mér, almættis kraptur þinn, holdsins þó kraptar hverfi hér, og hrørni líkhami minn, farsæla géfdu énding á, armædu þeirri er mig vill þjá, náqvæm þín mjúkust módur hønd, minni sál taki vid, þá hún þegar skilst vid holdsins bønd, Herra

Gjædskurikasti græðari minn, Guðs Sonur Jesú kjær! huggun oss veittu hvørt eitt sinn, þá hrygð og neyðin slær, eilífa dýrð fyrir utan ef, ó Jesú! lát oss fá, ó Jesú! kom og ei við tef, innleið í sælu þá, Zebaot Drottinn! sé þér dýrð, sómi, heiður og virðíng skírð, af øllum túngum æran mest, og eilíf vegsemd klár, óðauglig þrenníng, eining best, eilífur Drottinn hár! heilagast nafn þitt háblessist, hér og um eilíf ár.

Helst bið eg Jesús hressi mig, heiminn nær qveðja skal, og leiði bestann lukku stig, úr lángsømum tára dal, andlát hans blessi andlát mitt, eyðandi heljar pín, sé svo allskonar syndin qvitt, er sálina hriggir mín, í dauðans þorsta blóð hans best, brjóstinu þjáða svali mest, géfi mér síðan gleði og frið, Guðs Engla skara hjá, við sína hjørtu hægri hlið, heiminum leystur frá, mun svo allt stærsta mótlætið, mætastar bætur fá.

Þegar þú, hærsti Herra minn! héðan mig kallar á, géf að eg verði viðbúinn, vel svo sem brúðar þá, kraptar þó dofni

en dapriſt mál, dragi af heyrn og ſjón, hrópi til þín mitt hjarta og ſál, Herra! það er mín bón, trúar loglítinn línqveikinn, láttu ſíſt ſlokna, Drottinn minn! oll þegar mannlig adſtod dvín, ó Jeſú! vert mér hjá, ó Jeſú! bleſsud áſtſemd þín, ad mér beſt hjúkri þá, ó Jeſú! tak ſvo øndu mín, øllum hørmúngum frá.

Á þig alleina er mín von, ó Gud á himna trón! og á þinn hjartans elſku Son, athuga mína bón, medan eg lifi lát mig þér, lof ſýngja alla tíd, og ſæla útfør ſend þú mér, ſídan eilífann frid; ad eg med þér í Engla hyrd, eilíflegana ſýngi dýrd, þitt ljúfa andlit lát mig ſjá, lofa og heidra þig, það ſama vil eg feginn fá, ó! feguirð dýrdarlig, ønd mín þig lofar ætíd þá, amen, bænheyrdu mig!

Bleſsud réttlætis ſólin ſæt, Sonur Guds himnum á! af miſkun þinni mín vel gæt, mig vernda íllu frá, undir gack þú nú ecki mér, af hjarta bid eg þig, hørmúngin ſár þá hjartad ſkér, huggadu aumann mig, bleſs-

adir þínir blóðlæker, besta hugsvølun veri mér, øll sú qvøl, mæda, eymd og sár, er þú barst vegna min, hreinsi gjørvøll mín synda sár, sefandi hrygð og pín, veit mér loksins um eilíf ár, unun í ríki þín.

Nær sú aðkémur óska stund, andar skilnaðar míns, og augum sídsta ber ad blund, brestur trú hugarins, máttvana túngu tregast mál, tekur að mínka heyrn, hold er lémagna, líf og sál, lénast ei styrkur neinn, Herrann minn Jesú! heyr mig þá, hjartað mitt lát þér vera hjá, ádreif það síðan, elskan góð, með unda flódi þín, leið þú mig rétta lífsins slóð, í ljósið sem fegurst skín, og gledinnar sæta hørpu hljóð, hljómar við eyru mín.

Heiminum þegar fer eg frá, Faðir á himna trón! lát mig í friði fara þá, forðum sem Símeón, lát mig ei mæta Drottinn dýr dómi réttlætis þín, í þinni miskun, Herr hýr! hugsaðu þá til mín, fyrir þann dauð sem þoldir þú, á þínum líkamo, minn Jesú þegar mér síðstu fulla sátt, Føðursins há

tign vid, uppegnt þó hafi eg opt og þrátt, ó Gud! þitt réttlætid, af lífs og sálar öllum mátt, um vægd þig sekur bid.

Lífsstundir mínar leidast mér, líf þetta er mjøg fallvalt, lífid marg vafid eymdum er, ei þolir heitt né kaldt, lífid til daudans lídur fljótt, lífsháska umgirdt þó, lífid út dregst med sorg og sótt, samt vil eg lifa í ró, af því ad Kristur er mitt líf, í honum eg lifi og blíf, eg veit Lausnarinn lifir minn, líf og upprísa er hann, lífs og dauda ber lykilinn, lífga og deyda kann, til lífs eilífs mig leidir inn, í lifendra sælu rann.

Fyrir umlidna æfistund, innleidi Drottinn oss, í sannheilagra sælufund, svo fáum dýrdar hnoss, af er þá stadin øll vor neyd, ángist, hørmúng og pín, fyrir þinn, Jesú! dýrstann deyd, í dýrdinni þá eg skín, kórónadur vid Kristí hlid, kunnandi gudligt mál= færid, ó hvad gledilig unun er, ad meiga Jesúm sjá, eilífi Fad= irinn þess mér, ødrum Guds børnum hjá, ad segja og sjálfum sýngja þér, Sanctus og Gloríá!

O Gud! eg qvaka uppá þig, andvarpid heyrdu mitt, álíti í miskun aumann mig, elskuligt hjartad þitt, vertu mitt skjól og verndar múr, vegur, ljós, styrkur, hlíf, forsvar, adstod og fadir trúr, fullnægja, yndi, líf, annastu mig í allri neyd, annastu mig í lífi og deyd, meiri legdu mig ecki á, eymdir enn bera kann, vertu mér ætíd veikum hjá, þó velkist í heimsins rann, leid mig svo sídan sorgum frá, í sælu stad eilífann.

Andláts þá tídin yfir mig, ó Drottinn! kémur hér, æ gódi Jesú! eg bid þig, ei vík í burt frá mér, hjúkri mér blessud höndin þín, hjálpi þá nádin skjær, hrindi frá allri hrygd og pín, hjartans unnustinn kjær! ógn daudans gjörir sýna sig, sár hvass hans broddur hrellir mig, eingin má hugga heims um rann, hvør mun þá veita lid? í fánginu trúar fadma eg þann, sem frelsti mannkynid, eg bid af hjartans alúd hann, önd minni taka vid.

Æ minn Jesú! þad ángrar mig, allt hef eg vondsligt gjørt, en vid þad huggar sál

mín sig, sólin réttlætis björt, upprunnin fögur edla skjær, ei tú til líknar mér, allt mitt syndagróm á burt hvær, þíns unda blóðlækir, allt mitt traust set eg uppá þig, allt hvað vondt er, skil þú við mig, um tíma og eilífð allt mitt líf, án aflats þjóni þér, Jesú! mitt skjól, mín heill og hlíf, hjálpa þú þar til mér, míns viðskilnaðar korta kíf, Kristur! það bón mín er.

Drottinn! þegar mín dauða stund, dragast vill hönndum að, géf mér í hjartað glaða lund, gjætandi best um það, eptir fylgir þar unum blíð, auga sem neitt ei sá, og ævarandi eilíf tíð, sem enginn fullgrunda má, eyra það heyra ekkért kann, allann né skilja fögnuð þann, sem mín forklárud sála fær, sínum brúðguma hjá, hans blessuð síðu sárin skjær, sannheilög lítur á, og honum sýngur ætíð nær, eilíft Hallelúja.

Þegar að dauðans dimmu ský, dragast yfir mig hér, sjúkdóm líkaminn særist í, sálin stynjandi er; Satan ákjærir, syndin mörg, samvitsku skurlar frekt, enginn fær

veitta bót né bjørg, og bilar allt tímanlegt; í þeim nauðum mér legðu lið, ljúfasti Jesú! þess eg bið, andláts qvalir og qvíða þann, kaldur sem dauðinn ljær, sefa fyrir þinn sárkaldann, sveita og vert mér nær, leysta flyt sál í lífsins rann, þar ljómar þín dýrðin skjær.

O! Jesú Kristí písl og pín, pressandi blóð úr und, allra best svali øndu mín, á minni dauða stund, sætt orð er mæltir síðast þú, seinast lát vera mitt, að eg af hjartans ást og trú, andlát minnist á þitt, af fjøtrum dauðans frelsa mig, fyrir þá qvøl sem mæddi þig, leið mig síðan með ljúfum þér, lofgjørð svo verði skírð, æfinliga af munni mér, mælt fyrir utan rírð, af Engla og manna øllum hér, eilíf þér syngist dýrð.

Jesús minn kóngur klár og hreinn! qvølum mig leysir frá, hann er ecki til hjálpar seinn, helst þegar liggur á, feginn vil eg því fara til hans, fallvallt er þetta líf, útvøldum meður Engla krans, er eg þá laus við kíf, heilagir allir Herrans þar,

hefja upp gleði raddirnar, leiðist þeim ei sú lofgjörð skír, Lausnarans stóli hjá, hjálp mér heim þángað. Drottinn hýr! dýrð þína lát mig sjá; eilíf sæla og huggun hýr, hjartað mitt gleður þá.

Dagur þá lífsins dvínar minn, og dauðans kémur stund, blíður og heitur blóðdropinn, blæddur úr Jesú und, signaður drjúpi á sálu mín, syndunum leys mig af. öllum þeim slegi elskan þín, í þitt blóðunda haf. friði mig þá þín fyrirbón, og flytji mig svo á dýrðar tíón, er eg þá leystur ennd-um frá, og enduð mín sorgar tár, ljósið himneska lít eg á, Lausnarinn Jesús klár! sigur hrós munum syngja þá, sælir um eilíf ár.

Heiðrum Guð Föður himnum á, honum sé þakkargjörð, æ vill hann náðar augum sjá, út yfir sína hjörð; leiðandi hana fram með frið, Frelsarans verndin blíð, huggar, styrkur og leggur lið, lífs hér um stundar tíð, tekur til vara séi hvörn sauð, svo hann ei kénni neina nauð, þar til hann kallar

saman sitt, sínar tjaldbúdir í, mein er þá úti en misgjørd qvitt, mig láttu, Drottinn! því, í þeim selskap sjá auglit þitt, og þér lof syngja frí.

Nær daudinn klappar dyrnar á, Drottinn! heyr, hvørs eg bid, send mér á móti sjálfur þá, þitt signada Eingla lid, eitt sinn eg deya eflaust verd, endast þá neyd og pín, reiknast má þessi føgur ferd, ad færast í dýrd til þín, frá útlegd heimsins erum frí, Endurlausnarans fadmi í, sólunni fegri 7 sinnum, sálin vor ljómar þá, æ þeim eilífu umskiptum, unni oss Gud ad ná, sætlega vér þá samsyngjum, sætast Halelúja.

Kristninnar blídi brúdguminn, brúdguminn, Jesú kjær! kjær minnar sálar unnustinn, unnustinn nádar skjær, skjæra mér nádar gledi géf, géf þú mér þig sjálfann, sjálfann þig nær eg, Herra! hef, hef eg hvad þurfa kann, kann engin neyd mig þvínga þá, þá eg er búinn þig ad fá, fátækur komst í heiminn hér, hér svo audgadir mig, mig láttu ætíd þjóna þér, þér

gjædsſkan guddómleg, líknadu, Jesú milldur! mér, mér haldtu fast vid þig.

Heyr nú, Drottinn! mitt hugar tal, hjartad mitt barmar sér, eg qvaka til úr daudans dal, Drottinn! hjálpa þú mér, hvørt skal eg flýa? hvar er vørn? hvønær mun leysast eg, sá bæni eg heitt, því sútar qvørn, svídur mér nærsta mjøg, upprunnin føgur yndis rós, Israels gledi, heimsins ljós, einn þinn blóddropi dugir mér, daudans þá mæda er þraung, æ mín hugsvølun helst þad er, þó hér finnist æfin laung, mig innleidi þá æfin þver, í eilífann dýrdar saung.

Heyr nú, Gud! mína harma raust, heyr nú, Gud! hvørs eg bid, á þér, ó Gud! er allt mitt traust, ó Gud! legg þú mér lid, þegar ad enginn madur má, mér veita nockra hægd, ó Jesú, Jesú! eg bid þá, Jesú! sýndu mér vægd, med ørmum trúar unn þú mér, e'ckúgi minni ad halda þér, fyrir mótlæti fengin er, føgnudur himnum á, ljómandi þegar lifum vér, Lambsins hátróni hjá, um aldir sýngja eg vil þér, Amen, Halelújá.

O Jesú! géf mér anda þinn, ó Jesú! mér hjá, ó Jesú! sálar munnur minn, m ist þig jafnan á, láttu mig, Jesú! lofa lid veittu, Jesú! mér, elskadu, Jesú! aum mig, ó Jesú! treysti eg þér, vertu mitt, J voldugt skjól, vermi mig, Jesú! eilíf leystu mig, Jesú! løstum frá, svo ljóm í dýrdinni, Lausnarinn Jesú! lát mig líf, frid í gledinni, heidur sé Gudi himn á, og hjartans þakklæti.

Þegar ad eg skal falla frá, Frelsarinn Jesú minn! vertu med þína hjálp mér hj himneski lækninn! lækna þú mína sárt sál, svo ad hún verdi frí, þá líkhamin drekkur daudans skál, dýrd hana flyt þú en á medan þú lid mér ljær, léna mé styrk þinn, Jesú kjær! heimsins ad fordas synda síd, sem ad mér eykur mein, umkring mig á alla hlid, þín Engla vaktin hrein heyrdu nú, Jesú! hvørs eg bid, hátign þí prísist ein.

Þegar ad heimi fer eg frá, frá allri mædu og sút, sút og armæda þrítur þá, þá lídu

lídid út, útvøldum hjá mér, Gud minn! géf, ei þú um eilífd víst, víst þessa fyrir utan ef, efalaust eg gyrnist, gyrnist þig, dýrdar Kóngur klár! klár mega þjóna laus vid ár, fárid er þrotid eymda ótt, ótti, bøl, hygd og þrá, þrái eg jafnan fund þinn fljótt, fljótt megi komast á, á mér hríni þín gjæzku gnótt, gnótt dýrdar, Amen, já!

O Jesú! géf þú ad mín trú, eblist í sómanum, ó Jesú! þínum ad mér snú, andlitis ljómanum, ó Jesú! vert mér ætíd hjá, yfirgéf þú mig ei, ó! Jesú treysti eg eflaust á, eins hvørt lifi eda dey, ó! Jesú bæti allt mitt rád, ó Jesú! kom med þinni nád, ó Jesú! þegar enda skal, mitt ángurfulla skjá, ó Jesú! burt úr eymdadal, ønd mína leidi þá, ó Jesú! lát mig eiga tal, útvøldum þínum hjá.

Jesú! þín mildin gjædsku gjørn, géf mér þá hédan fer, sem þín útvalin ønnur børn, eg verdi í dýrd hjá þér, lofandi þig um eilíf ár, í æru og vegsemd há, sigri hrósandi, qvittur, klár, kórónu lífsins fá, æ þeg-

ar kémur andláts stund, ønd minni vísa þann samfund, ó Jesú! lát mér luckast vel, lífs høfn að finna þar, ó Jesú! þinni ást eg fel, allar þær naudsynjar, ó Jesú! leid þá hætt er hel, til himneskrar farsældar.

Ljósið eilífa lýsi mér, ljúfasti Jesú minn! þegar mín endast æfin hér, eg fel í faðminn þinn, andar og holdsins adskilnað, eilífur Drottinn! trúr! bið eg þér sé allt befalað, bjarg mitt og verndar múr! leys mig af allri sút og sorg, síðan inn leið í þína borg, þar sem er eilíf náðarnægð, nægð allskyns fagnaðar, eilíf gledi og yndis hægð, hjá útvøldum Drottins þar, ó Guð! veit mér þá æðstu frægð, að erfa stað sælunnar.

Blóðdreifði, Jesú blessaði! blóðsveita láttu þinn, svala lynd vera sálunni, þá sorg mæðir huga minn; blóðrunni Jesú! bænheyr mig, blessa mér sorgir þær, allar sem qvøldu og þjáðu þig, þegar mig hrygdin slær, en þá fullkomnað er mitt líf, eymd, mæða, hrygd og daudans kíf, medtak þá, Jesú! mig til þín, meinin þá græðast øll, í

þá sælu er aldrei dvín, útvaldra lofsaungs höll, glaðvær sýngjandi sálin mín, svo að þig lofi snjöll.

Ur djúpinu til þín lífsins lynd, lángmæddur hrópa nú, klagar mig lögmák, lemstrar synd, lika er veik mín trú, satans þrátt pílur særa önd, svikull er heimurinn, margföld heimsins vélræði vönd, vandræðin auka stinn, í þessum andans aungvitum eg tæpti trúar höndunum, á þér, Jesú eilíkhugi minn! eilífs lífs kraptur ljós, mót óvinunum óqvíðinn, við undanna þinna rós, í dauða mig lífgi dauði þinn, svo dýrðar Guðs hreppi ljós.

Af öllu hjarta eg bið þig, ó Herra Jesú kjær! aðstoð þín góð og innileg, ætíð að sé mér nær, veit að eg elski einann þig, um mína lífsins tíð, blíði Guð minn! bevara mig, svo hurtvíki þrauta stríð, géf þú eg ratað géti án kífs, gégnum örœfi þessa lífs, svo þegar lífið úti er, eg megi sælu fá, útvöldum meður Eingla her, um

þyrstri öndu mín, hana læknadu auma á, einum blódropanum, í þér Drottinn! hún dafnat þá, dýrdar ad tímanum, rasski svo eckért andar mein, athvarsi því á nockra grein, þadan kom lífid, lækníngin, og lausnin þeim fjötur bar, höndin þín, Jesú Herra minn! hjálprædi besta var, manna þá veiki máttarinn, mér kunni ei duga par.

Sanna ljós heimsins, sæll Jesú, Son Födur ljósanna! í því ljósi býr ædstur þú, engin sem manneskja, gétur til komist; minnstu mín, mitt hér upplýstu brjóst, er þú med Födur ædstum þín, eilíft líf víst til hjóst, herskrúda ljóssins midla mér, svo megi eg vera ljós hjá þér, láttu mig gánga ljóssins stig, ljós mitt þá adrir sjá, ljós þinna orda leidi mig, ljósi stundligu frá, ljósi fegri svo lofi eg þig, ljósanna hædum á.

Rjódri oss Jesú rauda blód, sem rann af hans sídu und, sé þad vor allra svölun góð, á sídustu dauda stund, ó Jesú! píslar öll þín sár, og allt þitt blódropa hrun,

sérhvør þín mæða og sorgartár, sé það vor afsøkun, ó Jesú! þig vor ormædd ønd, umfaðmi þá með trúar hønd; andláts sveitinn þinn, ó Jesú! afhreinsi vora synd, andláts þorstinn þinn, ó Jesú! æ sé vor svala lynd, andláts stríðið þitt, ó Jesú! íklæði oss dýrðar mind.

Eg fel í hendur sérhvørt sinn, sætasti Jesú! þér, inngáng bæði og útgáng minn, og allt það mér tilheyrir, himneski Faðir! høndin þín, hvørja stund, nótt sem dag, í vøku og svefni veri mín, og verndi vorn allann hag, blessaður Guð! þín blessuð náð, blessi nú allt mitt efni og ráð, en þegar lífið endast á, og æfistundin dvín, lofaðu mér þig sjálfann sjá, Son Guðs! í ríki þín, ósk þessi verði amen, já, ó Jesú! heyr til mín.

Angraður kém eg enn til þín, ó minn Herra og Guð! syndanna byrði margføld mín, mér gjørir óføgnuð, vertu náðugur, minn Guð! mér, minnstu á Soninn þinn, hvør til kross dauða hlýðinn þér, hópinn friðkeipti

þeirrar farsældar kjör eg kýs, með Kristi um eilíf ár.

Óhræddur deya vil eg víst, vær svefn því dauðinn er, eilífann dauða eg óttast síst, ábati er dauðinn mér, Sonur Guðs hefur dauðann deydt, deyandi á krossins tré, og dauðans remmu allri eydt, afl dauðans linandi; dýrmætur er því dauði minn, dauði! hvar er nú broddur þinn? Jesús því dauðans dauði er, dauðans brodd vann til fanns, í mínum dauða það mig styrkir, mitt líf er í valdi hans, hann mig úr dauðans hættu ber, heim til míns föðurlands.

Leis mig í friði þjón, Guð! þinn, með þínu orði burt, afgángur verði góður minn, géti það allir spurt, af hjarta feginn héðan eg fer, hafa mín augu séð, hjálpræði þitt í höndum mér, heiminn því glaður qveð, sjálfur tilreiddir þetta þú, fyrir þjóða allra von og trú, eitt ljós heiðnum að lýsa vel, sem lifa á myrkum stað, og til dýrðar Ísrael, því af honum fæddist það, undir þess

skin og skjól mig fel, skiljumst við aldrei að.

Þónd þá skjúpmóðir veröldin, verður mér hverfa frá, blíður minn sálar brúðguminn! bjóð þú mér faðminn þá, viðskilnaðar mér veit á tíð, verði eg með rænu og fró: Drottinn! farsæl mitt dauða stríð, til dýrðar leið er mjó, varðveit mig lífs á veginum, vertu mitt ljós í dauðanum, glaða upprisu géf þú mér, Guð minn! af þinni náð, blóðdropinn hvör sem í mér er, ebli þinn prís með dáð, lof sé þér um allar aldir, ó Jesú! meyar sáð.

Mótstattu, Guðdóms brenning þíð! þeim sem offsækja mig, af því þinn máttur alla tíð, auglýsir, Guð minn! sig, stoðar eingum þér standa á mót, styrkir það mína trú, vertu mín heill og hugarbót, hjálpa mér, minn Guð! nú, hrekkvísann óvin, hrek frá mér, hröckur hans máttur ei við þér, er eg qvisluinn á þér einn, ágjæta lífsins tré, máttu því ecki, minn Guð hreinn!

Náð þín, minn Guð! nér nægiv vel; nauðstøddum líkn mér sýn, eg þann mann harla hólpinn tel, sem hjá er verndin þín, því mér breiskum þinn andi er, ánægjandi, Guð minn! gétur ei Satan grandað mér, gjörir það kraptur þinn, viðhaldtu minni veikri trú, voldugi Guð! þess bið eg nú, heilagi Andi, hjálpin mín! hughreistu jafnan mig, eyðist þá neyð og andar pín, á raunum verður svig, um allar aldir øndin mín, ó Drottinn! lofi þig.

O Guð! nauðstaddra einka traust, álíttu mig í náð, grátbeiðni minnar gégndu raust, gjörstu mitt hjálpar ráð, loforð þitt, sannast lát á mér, lífgar það øndu mín, æ! sjá hún bíður eptir þér, aðstoðar leitar þín, hjarta míns veri hæsta ró, Herrann Jésús sem fyrir mig dó, blóð hans afmái brotin øll, blessunar dýrsta hnoss, gjørvøll syndanna græði spjøll, Guðs Sonar dauði á kross, leiði síðan í lífsins høll, lifandi Jésús oss..

Ódauðleg sé þér æra og prís, Endurlausnarinn kjær! sigur, makt, speki og sómi vís,

sanntjáður fjær og nær, af öllum túngum árla og síð, aukist þér þakkargjörð, Engla og manna alla tíð, á himni og líka jörð, lofi þig allt hvað lifir og er, lofi þig sérhvör vera í mér, ástgjafir heilags Anda þíns, upplýsi hjartað mitt, af nægðar gjæðum sætleik síns, svo er mér rótt og fritt, önd leiði á stundu andláts míns, í dýrðar ríki þitt.

Gleð þig, mín sála, Guðs í náð, já gleðst af hjartans rót, því hann fyrir Jesúm hefur þér tjáð, harma gjörvallra bót, leyst frá myrkrum en ljósið skjært, leidt fyrir augu þín, í hvörju þér sé ætíð vært, inn til þess lífið dvín, hans ástar hjarta er opið þér, út þaðan fljóta lækirner, huggunar, náðar, hjálpræðis, himneskrar rósemdar, arfleifð er sú í æru sess, eilífrar Guðs dýrðar, blíðlunduð skaltu bíða þess, bæn ydkandi trúar.

Rétti hjálpari, Herra Guð! hvörs vald að eilíft skín, mér sem lofaðir líkn af náð, þá leita færi eg þín, sjá nú eg kém og klappa

uppá, framinn í andanum, svølun girnandi nockri ad ná, af nádar brunninum, ad sál mín verdi sæl og hress, sjálfur kantu ad orka þess, ómøgulegt því eckért er, almætti þínu hjá, eg veit hvør sem þú adhlinnir, aldrei forðjai fast má, æru=kjør þau eg óska mér, af þinni miskun fá.

Nægir mér þá svo neitt ei kann, nokkurn tíd bresta mig, hafi eg ætíd handvísan, til hjálpar, Drottinn! þig, líf mitt og sál þó hvíst hér, og láti krapta sín, huggun míns hjarta og hlutdeild er, heiløg trúfesti þín, hugsandi ei um heimsins par, hégómligar vellýstíngar, því innra mannsins eptir bid, øll lyst og stundan mín, hnígur ad þér og falar frid, fagurt þar dýrdin skín, hjá Jesú Kristí hægri hlid, hverfur þá mæda og pín.

Dásemdar verkin birfa mig, Drottinn! sem gjørdir þú, blídann framar ad bidja þig, bæn mína álít nú, ad minn velsignir allann hag, eilífri blessan med, svo lífs far=sæld og lucku hag, lánggædann fái eg sjed,

athafnir mínar, áform, ráð, ætíð stjórnist af þinni náð, öllum meinslísum varna við, vernd mín og hyrðir trúr, eins vertu, Guð! á alla hlið, öruggur styrktar múr, fyrir þíns Engils fylgdar lið, frelsa mig vanda úr.

Dygða féssjóðu og dáða*safn, Drottinn! eg beiði þig, fyrir míns Jesú fríða nafn, fjölga þú æ við mig, Andi heilagur allrafyrst, unn mér og veit af náð, í hjarta mínu hafi víst, hreint þar tilbúi sáð, andi Guðs ótta, góðsemdar, géðprýði, ráðs og vítskunnar, andi hreinlífis, ástsemi, æru, þolgjæðisins, andi ljúflætis óstolti, afvendi brögðum hins, andi blessaðrar bænrækni, bljúgur sé til Drottins.

Dagur þá lífsins endast á, ó Guð! minn Frelsari! lending himneskri lát mig ná, í lífs eilífs sælgjæti, ógn dauðans kann mér eckért grand, aukq né fordjörfun, helgud sál mín á lífsins land, leidd af Guds Englum mun, og í hans hendi um eilíf ár, ætíð forvarast blessud klár, ódauðlig, gladvær eck.

ért þar, ángur kémur né pín, brúsandi mót-gángs bilgjurnar, burt eru og sorgin dvín, en æra og vegsemd allskonar, ordin þá hlutdeild mín.

O þú heilagi, heilagi, Herra Gud sannleiksins! ó þú, minn Jesú! ástsæli, einka von mannkynsins, ó þú, huggunar andi kjær! um eilífd blessadur, guddómlig vera gód og skjær, Gud einn, og svo þrennur! opid lát vera eyra þitt, andvarpid svo ad kunni mitt, í Jesú nafni álítast, svo opt eg fram þad ber, haldtu med mér í hendur fast, hvad sem mitt géd særer, æ minn Gud! lát þad ei bregdast, eilíflega né hér.

Treysta vil eg á trygdir þín, trúfasti Gud Drottinn! ad allann minn veg og efni mín, umsjái kraptur þinn, rósemda svo eg ráfi ei, réttum takmörkum frá, út í skadsemdar villu og vei, vandrædi stór né smá, vísa mér, Herra! veginn þann, og virdstu ad gjöra farsælann, sem þín hefur elskan á-qvardad, eg skuli gánga frí, géf mér eg ætíd gjöri þad, Guds Sonar nafni í,

hvad hér í lífi hefst eg að, heill fylgi blessuð því.

Eg veit minn lifir ljúfur og trúr, Lausnarinn himnum á, sá sem armæðu allri úr, einn frelsa kann og má, afþerrar gjörvöll augna tár, ástúðlig höndin hans, gleðinnar mun um eilíf ár, aldreji verða skans, þegar sú kémur þæga stund, þann girnist sál mín dýrðar fund, ó Jesú! kom og innleið mig, í unun og farsæld þá, ó Jesú! leif mér að sjá þig, en ei þér skiljast frá; ó Jesú! þér sé eilíflig, æra og vegsemd há.

Ráð, kraptur, hetja, höfdíngi, heilagi friðarins, eilífur Faðir og Frelsari, fortapaða lýðsins, meðtaktu þessa, blíður! bæn, sem ber eg fram í trú, ó þú Guðs dýrðar ímind væn, aðstoðaðu mig nú, hjá þínum Föður himneska, hann svo mig virðist álíta, að hvað sem eptir orði þín, eg hefi beðið hér, hagqvæm það verði hlotnan mín, háleitt lof og þakkir, eg skal þá hvørt ár aldrei dvín, um eilífð færa þér.

Tímanum hef eg øllum eydt, út géfid Herrans pund, og í syndum mig sjálfan þreitt, sannliga hvørja stund, frá einu íllu í annad fljótt, anad sem rádlaus mann, úr einni villu í adra skjótt, ólucku veginn fann, heldur seint ad því hef eg gád, hlaupnri tíd verdur ecki nád, Drottinn! hjálpa mér veikum vid, voludum, aumum hér, finndu mér besta frelsis lid, forgleimt þó hafi eg þér, brunnur misskunar géf mér grid, gleimdu samt ecki mér.

Ofur stór þó sé íllgjørd mín, enn fleiri sandkorni, meiri og stærri er misskun þín, minn Gud og Frelsari! þú hefur mína bresti bætt, brotin øll forlíkad, hrigdar-drydk vin í snúid sætt, svalalynd er mér þad, smánar kóróna af þyrnum þín, þad er nú dýrdar kríníng mín, hrellíng, qvøl, skjálfti og hrygd á þér, harmqvæli, píslóg sár, hug-svølun, bót og bjørg er mér, balsam og smyrsli klár, daudi þinn líf mitt eilíft er, upp-risu vegur hár.

Allra sképna þá adstod dvín, adstod, Gud! vertu mér, frá vinum fara verd eg mín,

vin minn! tak mig að þér, eyrun þá heyra ecki fá, eyrað þitt heyri mig, augun nær kunna ecki að sjá, önd mín horfi á þig, túngan þá ecki talar neitt, trúað hjarta þig elski heitt, dauðans þá köldum sveita útslær, sérhvørn um liminn minn, bjargi mér, Jesús, bróðir kjær! blóðugur sveitinn þinn, lútin sú helst mig laugað fær, lífs jurta brunnurinn.

Dauðans þá ögnin, Drottinn minn! döpur mig sækir heim, fylgir henni mörg freistíngin, forðaðu mér við þeim, géf mér örugt og einbeitt géð, alhuga að treysta á þig, í stríði því mér stattu með, stirk þú þá aumann mig, minnstu þá á mig, góði Guð! gleimdu mér ecki í þeirri nauð, allra síðast þá önd in mín, yfirgefin holdið, heilögust blessuð höndin þín, henni þá taki við, burt laus við synda brotin sín, blífi hjá þér í frið.

O Drottinn! eg bið aumur þig, ó Drottinn! bjarga mér, góður, ei yfirgéfðu mig, Guð minn! eg treysti þér, hvørt sem þú lætur

dúr eda deyd, draga mér krapta frá, vertu mín hjarta lífsins leid, lampinn sem rata eg á, hvørt sofum eda vøkum vér, voldugur Gud! tilheyrum þér, þú ert lifendra og lidinna Gud, lof sé þér alla tíd, þú ert lifendra lífsins braud, lofligust þrenníng blíd, þú géfur lífs og lidnum aud, ljómandi eining þíd!

Allir hlutir á alla lund, allstadar fjær og nær, í øllum stødum, um alla stund, allt hvad Gud hugsad fær, vegsami, dýrki og þacki þér, þrenníng Guds hálofllig! heidri og gøfgi medur mér, mildin sjálf eilíflig; mínútu hvørja margfaldist, miklist þitt nafn og vidhaldist, æfinlega sem aldrei dvín, eblandi jafnan sig, heilagi Andi! hjálpin þín, huggi og gledji mig, allar stundir svo ondin mín, ædstur Gud! losi þig.

O! hvad fánítann hefur róm, holdsligt verunnar glis, mannsins lífdaga besta blóm, blaktir sem lauf og fis, hvar fyrir safna þeinkir þá, þannig auranna gnótt, því holdid vesta heiminum frá, héðan burt

vikur fljótt, forgengiligt og fánýtt vallt, fullt af hégóma er hér allt, Jesú! í dauda unn þú mér, eilífu lífi ad ná, Jesú! mig hægt á høndum ber, í himna sælu þá, Jesú! svo ad eg sýngi þér, Sanctus og Gloríá!

Avi! Avi! minn aumann hag, eg játa svoddan frekt, eg hef minn sérhvørn æfi-dag, alid í synda sekt, mér sjálfum vestur ord-inn er, ó Drottinn! náda mig, hjálp þína veittu, mildur mér, ad megi eg svo elska þig; gef eg svo lifi hér í heim, ad himna-ríkis, ylma seim, í dauda hljóti øndin mín, med unadsemd og frid, mitt hjarta lángi heim til þín, hér til veittu mér lid, þar allskyns eymd og þrautin dvín, hjá þinni hægri hlid.

O Gud! sérdeilis er mín bón, upplýs þú hjartans kér, á mér þínum aumasta þjón, ad eg vel treysti þér, og øllu fram-ar elski þig, ástundandi sem ber; yfirgéfdu því ecki mig, er mín von bygd á þér; í þína mildu maktar hønd, mitt hús, børn, qvinnu, eign og ønd, æruna, góts og embætt-

id, eg befel hvørt eitt sinn, vertu mín hlífd og hjálpræded, hjartkjæri Jesú minn! íllt svo ad fái eckért skéd, Engill lid veiti þinn.

O Drottinn! aumur eg fyrir þér, eg stend grátbænandi, mínar syndir og misgjørdir, miskunin forláti, drígdar á móti mildi þín, med hugsan, verk og ord, um undanfarna æfi mín, er þad stærsta misgjørd; minstu á þína miskun því, minn Gud! eg hrópa enn á ný, lát ei réttlætis reidi slag, reka út barnid þitt, sem treystir Jesú hjálpar hag, ad hennar brot sé qvitt, og í hans benjum enn í dag, afbrotid hylur sitt.

Mitt ángrátt hjarta andvarpar, ó þú mildi Fadir! ofbod syndanna ofþjakar, ó Gud! líkna þú mér, fyrir mergd þinnar miskunar, misgjørdir afmá þú, ad eg betur enn ádur var, ástundi hlýdni og trú; tilreid mig svo í heimi hér, sem hæfir ad vera um eilífdir, nær þig í ángist ákalla, álít bænar hróp mitt, fjærri sé þér ad forláta, for-

líkað barnið þitt, fyrir þinn Soninn sætasta, sem útgaf blóðið sitt.

Sé þér um aldir sómi og dýrð, sannleiks-ins Andi hreinn! af hjarta og munni hvørn dag skírð, huggun þú sendir einn; þín hefir smurning þá víst fórn, þæga Føð-urnum gjørt, sem fyrir allann veikleik vorn, var offrud skjær og bjørt. kom þú, Herra! í húsið þitt, helgaðu saurgað brjóst-ið mitt; svo að eg megi sýngja prís, Syni, Føður og þér, bæði þá sólin setst og rís, svo sem réttkrístnum ber, fram yfir allt eg fund þinn kýs, Frelsarinn Jesús! mér.

O Jesú! blessuð árnan þín, umforgun veiti mér, svo ángrað hjarta og øndin mín, orð þau heyri af þér: vertú hughraustur barnið blítt! boða eg sannann frið, af því þín misgjørð øll er qvitt, eg er þitt réttlætið; Guðdómsins Andi eilífi! æ sé minn lærimeistari, bjargandi øllum breisk-leika, burt taki úr hjarta mín, samvitsku vonda syndanna, svo eg í ljósi þín, for-

sjálf kunni ad framgánga, fram til þess æsin dvín.

Vendir minn hugur veröld frá, vill hana leingur ei, umgeingni hafa himnum á, hann gyrnist uns eg dey, aungva hér nidri finnur fró, fyrir hentuga sig, en andleg bædi og eilíf ró, á hæd er fáanleg, þángad mitt tilflugt, tek því allt, med trausti því sem er óvallt, ad fyrir þinn Frelsarans, Fadir himneskur mér, fyrirgéfi minn glæpa fans, gamall og nýr, sem er, nafuid svo losi Lausnarans, lángar um eilífdir.

Eckju Sorgarvers.

Flý eg nú til þín, Fadir kjær! forsvarid ecknanna, munadarlausra skjöldur skjær, skapari mannanna, réttu mér þína hjálpar hönd, hjálparlaus því eg er, miskuna daprí minni önd, mig alla géf eg þér, födurlans blessa börnin mín, bjargi þeim alþekt miskun þín, Fadir þeirra en forsvar mitt, fárádrar eckju sért, ó Jesú! fyrir ángrid þitt, álít minn rauna snert, géf eg

frá sallri qvalníng qvitt, kunni þig lofa bert.

Sama efnis.

Eg veit þú telur tárin mín, trúfasti Lausnari, í adgjætslurskri umsjón þín, øll þau velgeimandi, eckjuna í Naim áleitst þú, eins muntu gjøra enn, hrygd minni allri, Herra! snú, í himneskann føgnudinn. gott verdur mér þad gledi vín, í Guds ríki sídar hvar ei dvín, føgnudur allskyns farsældar, þá fæ eg ad líta þig, ásamt mínum sem eru þar, ádur mettandi sig, af nægdar gjædum gledinnar, gjørir þad hugga mig.

A Sóttarsæng.

Allrar lífnar uppsprettan skjær! ástríki Jesú minn! kom þú ljúfur í nád mér nær, nádqvæmi hjálparinn! legdu nú þína læknis hønd, líf mitt yfir og sál, sorgandi virdstu ofsefa ønd, er sjálfum þér þykir mál, ofreyndu ecki mitt nú megn, minnar bænar andvørpum gégn, byrg ecki þína miskun

mér, þó móti þér syndgaði, þínir dýru blóðdroparnir, dylji mitt lasta ve, láttu mig deya og lifa þér, Lausnarinn trúfasti!

Almáttugi eilífi Guð! æ sé þér dýrð og prís, miskunin þín er margháttuð, og mér fram-boðin vís, ránglæti mitt sem æfi ár, eykst þar til lífið dvín. Jesú blóðs unda kraptur klár, komi við sárin min, láttu mig eptir þyrsta þér, þess bið eg nú og óska mér, svølun lát mína sálu fá, sætasti Jesú minn! í andarslitrum innstu sjá, nær ønd skilst og líkhaminn, í dauða stríði mig dreifist á, dreira blóðs vøqvinn þinn.

Allra síðast þá aungvit hér, yfir mig líða skal, og glasið lífs útrunnið er, í þessum tára dal, dreypi á mína aumu ønd, almættis vøqvinn þinn, hún þegar skilst við holdsins bønd, hjartkjæri Jesú minn! álíttu hjartað mædda mitt, mundu þá dauða stríð-ið þitt, þegar af Eingli þáði lið, þín manndóms náttúran, lát mig þess njóta nú eg bið, nær eg fer burt héðan, leið mig svo

inn um ljóssins hlið, í ljómandi sælu rann.

O Jesú blessuð edla lind! alblóðugann þig sje, friðþægi mig þín fegurst mind, við Föðursins réttlæti, ó! þinn blóðsaðminn, bæn og tár, og brunn-opna síðu und, breið þú yfir mín synda sár, síðast á dauða stund, heilagur Guð vor! heilagur, heilagur er þinn manndómur, skrúða réttlætis skeinktir mér, skínandi krossi á, hér nú og síðar hann eg ber, hátróni þínum hjá, síðan lof eilíft syng eg þér, Sanctus og Gloría.

Allra síðast þá andardrátt, örmæddur dreg eg hér, láttu, Drottinn! þinn mikla mátt, máttugann verka í mér, svo hjartans innstu hræríngar, horfi beint uppá þig, þegar þú krossins byrði barst, blóðugur fyrir mig, blessaður gef mitt bænar óp, og blóðfórnar þinnar dýrsta hróp, hrópi miskunar eyra í, eilífrar Hátignar, svo sál mín verði af fári frí, friðlandi nái þar, er saðníng, fagnaðar nóg á ný= næ eg til eilífðar.

Héðan í burt með friði eg fer, fyrir Guðs dýra náð, hann hefur auðsýnt, mildur, mér, miskun og hjálparráð, svo skilst eg laus við hryggðar hag, hvörsin er mótgángs tíð, fagna eg mínum frelsis dag, fengin er náðin blíð, qveð eg svo hús og heimkynni, hér með frændur og ástvini, í gégnum dauðann greiðt eg fer, glaður í dýrðar víst, önd mín hjá Gudi sýngur sér, Sanctus með allri lyst, sæl og blessuð mín útför er, í þér, minn Jesú Krist!

O Jesú sæti! eg þig bið, Jesú! heyr þú mitt qvein, Jesú! sál minni legðu lið, og lækna mín synda mein, heyrðu Jesú! eg hrópa á þig, hjálpaðu, Jesú! mér, annastu Jesú! aumann mig, ó Jesú! treysti eg þér, vertu minn, Jesú! verndar múr, vernda mig nauðum öllum úr, ó Jesú! géf að andin þinn, aldrei mér víki frá, ó Jesú! sálar saðníngin, sigrinum lát mig ná, unn mér, Jesú! eg þrællinn þinn, þér skíni um eilífð hjá.

Kóngur Jesú! sem krossin barst, Kóngurin blessaði, Kóngur dýrðar! sem qvalinn

varst, Kóngs nafn þitt heidrad sé, Kóngs med tign þeirri krýna vann, Kónga um heimsins láð, Kóngur sem aftókst qvala bann, Kóngs þess vér heidrum dád, Kóngur ert yfir fældum heim, Kóngi allir lofsýngi þeim, Kóngur yfir hvad kallad er, Kóngur frá upphafs tíd, Kóng þann til hjálpar kjósum vér, Kóngur ert árla og síd, í Kóngs dýrdar salinn komi oss hér, Kóngs nád þín harla blíd.

Son Guds Jesúm eg sannan bid, send þú mér Anda þinn, helst þá eg skal hér skilja vid, og skoda Freisara minn, andláts þad verdi ordid mér, ádur enn dvínar mál, hjartans Fadir! í hendur þér, hreint fel eg mína sál, á upprisu deiginum unn þú mér, arfleifd ad ná med sjálfum þér, og sýngja Drottni um eilíf ár, æru, vald, þackir, prís, þig ad vegsama þrenníng klár, þettad eg fyrir mig kýs, amen, ja, þad um alldir hár, æ! sé þér dýrdin vís.

Í Guds nafni madur gá ad þér, grát þína mørgu synd, vid fallvalta glisid heims-

bigging hanns, en hættann eg finni móð, og sýngi fagrann sigur hans. síðan við kjörin góð, meður hirðsveitum himna ranns, hólpinn fyrir þitt blóð.

(Í hallæri.)

Líkssins í mæðum; líkssins Guð! líknaðu mönnum nú, ángrinu skjæða í fögnuð, aptur að nýu nú, aumkva gjörðu vort ranna ráð, réttu það, Drottinn! við, miðt í reiðinni minnst á náð, miskunar brúka sið, allra misgjörða illann hátt: oss fyrirgéf og tak í sátt, hallæris létt svo harðri pín, en huggun blíða greið, veit að hvör gráti syndir sín, er sárri valda neyð, til Sions týrðar sælu þín, síðast oss alla leið.

Púngnm eg velkist þrautum í, það veitstu Drottin kjær! blóð fyrir Jesú bjarga því, blíður mig endurnær, hans fyrir sár, og hjarta flóð, Herra Guð! vægðu mér, sorganna allann miktu móð, meðan eg tóri hér, bjarga mér, Jesú! bróðir minn, blóðsveita

týrstann fyrir þinn, en þegar dvínar æfin mín, innleid í dýrdar sal, aflidin er þá eymd og pín, eckért mig hrella skal, í eilífri sælu eg þá skín, útvaldra heyri tal.

Ennfremur nockur Missira-Skipta, Hátída- og Helgidaga, Qvøld- og Daglegvers, med ýmsum Løgum.

---

a) J útgaungu Sumars.

Lagid: Lofid Gud! Lofid hann hvørr sem kann.

Sumar tíd, sæl er umlidin nú, blessud blíd, hagstæd og holl var sú, lífs og sálar gjædi gód, gafst oss, ó Drottinn! øll þín verk um fold og flód, funtu því vottinn, þackar fórn, þér viljum færa, þín ad stjórn, þeigin ástkjæra, anda vorn, vann endurnæra, heilsu med og láni lífs, :,: Omælanleg øll sú nád, er Hallelúja. :,:

---

e) A Hvítasunnu.

Með sama Lag.

Huggarinn, helagur Andi, Guð! hjörðum þinn, himneskann géf fögnuð, upplýs, hreinsa helga sál, heimi géf vilja, háleit þín og heilög mál, til hjálpar sér skilja, um Föðurs ráð, mót fall-syndar voða, um Sonar dáð, oss til að skoða, um þína náð, þetta sem boðar, allri þjóð um allann heim. :,: Gjöldum þér fyrir gjörníng þinn, gott Hallelúja. :,:

---

f) A 18da Sunnudag eptir Trinitatis.

Lagið: Dagur er, dýrka ber.

O Jesú! að þér snú, anda vorum, hann svo vaki, og vara taki tímans, vitjunar, þinnar þar, þú nær, heldur, með helgann róm, hærsta dóm, gjørdir géldur.

Lagið: Lífs reglur hollar heyrið menn.

Tímanum vara tökum á, tímann Guð meðan lér, tímann sparar því tign hans há, tímann að rækjum vér, í tíma þar að

tøkum gá, tími lífs fyrr enn hver, tími sæld rara tér oss þá, tíminn um eilífdir.

---

7 Viku'qvøld vers.

Á Sunnudags qvøld.

Lagið: O Drottinn allsvaldandi!

O Drottinn allsvaldandi! alla hluti sem gjørir vel, gjæt vor í nótt við grandi, geimda í þinni tjaldbúð sel, miskun á, minstu þína, mønnum þá, vyrðstu audsýna, lát oss hjá, ljósið náðar skína.

Á Mánudags qvøld.

Enn er umliðinn dagur, ecki þann fremur sjáum vær, ýtist vor æfi hagur, endíngu sinni nær og nær. géf því vér, gát á tøkum, Guð! og hér til þín kvøkum, svo hjá þér, sofum bæði og vøkum.

Á Þridjudags qvøld.

Drottinn! sem dimma lætur, deiginum eptir fy'gja nótt, að oss nú géfdu gjætur, og geim, svo blunda meigum rótt, øllum frá

vernda voda, vertu oss hjá, til adstoda, og unn ad sjá, aptur morgun roda.

A Midvikudags qvøld.

Í nótt sem yfir stendur, audmjúkir biðjum, Drottinn Gud! legg þínar líknar hendur, líf vort yfir og géf føgnud, svo ángist þá, eingann þreyti, oss í frá, neyd vardveitir, og vekir þá, verøld dagur skreitir.

A Fimtudags qvøld.

O Gud! vor gódi Herra, Gud! sem eilífa heldur trú, fyrirgéf vort hid verra, vid þig forlíkta, blessa þú, stada ver, úti og inni, øndu, sjer, hluti, minni, selum vér, forsjón gjørvallt þinni.

A Føstudags qvøld.

Fadir! ó Fadir náda! Fadir vor! sem á himnum ert, einvaldi lífs og láda, líknsamur, bidjum hjá oss vert, værd í nótt, léna lífi, svo lúnir rótt hvíldir blífi, bøl og sótt, burt þitt vardhald drífi.

A Laugardags qvøld.

Vikan er vel umlidin, vér því gladværir prísum þig, Gud vor! sem gafst oss

fridinn, og gjæfu kjørin þóknanleg, lofið þér, lýðir vandi, lúki hér, það vor andi, og eilífdir, um í Føðurlandi.

Qvøld vers.

Lagið: Hjartað, þánkar, hugur, sinni.

Einn er dagur æfi minnar, enn þá liðinn qveldi að, nægstu Jesú náðarinnar, nøtið hef eg í allann stað, heilsu og líf, mér hélt nú við, hørðin þín með dýrsta frið, allir kraptar øndu minnar, efli prísinn dýrðar þinnar.

Með sama Lag.

Hærsti Drottinn, hjálpar mildi! í hønd farandi nætur tíð, með hjúkrun æðstu og hlífðar skildi, hjástoð veiti náð þín blíð, Faðir! í þína friðar hønd, fel eg mína þjáða ønd, mitt sér Jesús mál að táki, misskun Jesú hjá mér vaki.

Með sama Lag.

Ráð þú, Jesú! æfi alla, um minn hag sem líkar þér, nær sem eg þig einn ákalla, opna

líknar skjól þitt mér, lát mig finna friðar slóð, fyrir þitt úthellta blóð; unn mér tak-mark rata hið rétta, ríka dýrðar hnoss uppspretta!

Lagið: Lofið Guð! Lofið hann hvör sem kann.

Vært, og rótt, veit oss að sofa nú, þessa nótt, þíðasti minn Jesú! blessi mig þín miskun mæt, meinin burtdrífi, heilög þrenn-ing hér og sæt, hlíf sálu og lífi, höndin þín, Herra minn góði! eyði pín, og andar móði, svo sálin mín, sætt lof þér bjóði, heiðri þig gjörvöll heimsins þjóð, lofi þig allt hvað lifir og er, minn Lausnarinn góði! lofi þig allt hvað lifir og er, minn Lausnarinn góði!

Lagið: Í Babýlon við vötnin straung.

Smásaman tæmist tíminn lífs, og tára minna fjöldi, enn hefur dagur einn míns lífs, endast með þessu qvöldi, síðasta lát þú svefn dúrinn, sætastann verða, Jesú minn! á brjóstum blessuðum þínum, og eptir minn erfiðis dag, eilífaun géf mér gleði hag, í Abrahams faðmi friðum.

Daglegt vers.

Lagid: Heidrum vér Gud af hug og sál.

Hørmúngin þegar hjartad slær, hrópa eg til þín Jesú kjær! véittu þá minni sálu svar, sem hana þreitta vid lífgar, holdid þó tipta þóknist þér, þad má til besta verda mér, kjærleiks merki þitt krossinn er.

Lagid: Uppá fjállid Jesús vendi.

Líssins fyrir lidnar stundir, lofadur vertu, Drottinn minn! verndan þinna vængja undir, verid hef eg æ hvørt sinn, þínum eptir þrái eg fundi, þú mig leid í himininn.

Andláts vers.

Lagid: Fadir vor sem á himnum ert.

O, Gud! nær daudans dimmur blær, dregur sig mínu lífi nær, rétt mér þá, Fadir! þína hønd, og medtak í miskun mína ønd, svo eg lifi af eymdum frí, eilífu þínu ríki í.

Andvarps vers.

Lagid: Lifs reglur hollar hoyrt menn.

HEfin í heimi medan mín, minn Drottinn! vara skal, hag minn æ geimi hjástod þín, á heimferd um tára dal, øndin svo gleimi ángri sín, nær endar daga tal, burt úr andstreymis allri pín, innleidd í dýrdar sal.

Lagid: Mørg er hridja.

Angurs tídir, allar lofsins þverra, eptir strídid, Drottinn Gud, vor Herra, oss mun kjæta yndid bæta, og øll sem græta, þrauta tár af þerra.

Lagid: Hver sem ad reistr hæga bygd.

O Jesú! hjartans elskan mín, af øllum hug þig beidi, ad heims í gégnum háska, þín, hønd almáttug mig leidi, og alla mína æfi braut, yfir sérhvørja lífsins þraut, lofs-ins til lucku greidi.

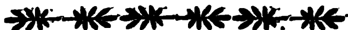
2. Eckért af øllu utan eitt, ánægir mínu sinni, þetta: ad Guds vinátta veitt, vard mér af lídan þinni, med heidur, frid og himna ljós, hrefsist eg nær þá gledirós, sýnir þú sálu minni.

3. Önd mína, líf og allt mitt ráð, í umsjón fel eg þína, veittu mér aumum vernd og náð, veika trú lát ei dvína, géf þú mér traust við dauða og dóm, í dýrð hjá þér með eilíft blóm, svo fái eg sæll að skína.

Lagið: Guðs Son í grimmu' banbans bönd.

Drottinn minn góður! gef eg þér, gjörvallt mitt líf og efni, bevara mig og blessa hér, bæði í vöku og svefni, athöfnum stjórna öllum mín, að lifi eg eptir vilja þín, líf eilíft Guð mig láti fá, Halelúja.

Fjórdi Flockur,

innihaldandi

Qvøld vers

útaf þeim þremur

Hugvekju= Hædingar= og Pasoiu=Sálma=Flockum.

---

a) Utaf þeim 50 Hugvekju=Sálmum.

1.

Lagid: O! Gud heilagi Herra minn!

Fyrirgéf, Gud! misgjørdir mín, med hvørjum skyggt hef hátign þín, svo vel í dag sem sérhvørt sinn, svefn í nótt virdstu blessa minn.

2.

Lagid: Sjádu og hugleid sála min.

Thugan qvala og ángist þín, til umvend=
unar sálu mín, leidi Lausnarinn mætur, øll=

um mér slísum varna vid, veit blessan og þitt Engla líd, og géf oss gódar nætur.

3.

Lagid: Syndugi madur sjá ad þér.

Ydrun, Gud! hjá oss uppvek þú, ávøxtum medur sínum, hlýsi oss øllum hjálp þín trú, vid hvørskyns fári og pínum.

4.

Lagid: O Jesú! nafn þitt ylmsætt er.

Ylmsætt nafnid þitt, ó Jesú! er vort fresli og huggun trú, því biðjum þig, vor Jesú! í nótt verud þinni ad oss snú, og vert oss Jesú! Jesús!

5.

Lagid: Drottinn eg aumur er.

O Gud! í hjarta mín, uppvek trú hreina, nád, hjálp og nálægd þín í nótt lát mig reyna.

6.

Lagid: Allur syndugs manns sómi.

Hvørt skal eg, Herra! leita, hræddur af synda pín, blódsins bjarg skoran heita, blessada Sonar þín, hæli er og huggun mín, at=

hvarfid þad alleina, í nótt mig láttu reina, hvíld géfst þá hæg og fín.

7.

Lagid: Pá Herrans Jesú harda pín.

O Jesú! sár og undir þín, øll forþénusta, daudi og pín, er mín hjálp og enduilausr trú, aungvu þarf eg því qvída nú, á þessu traustid øruggt hef, óhultur því í nótt eg sef.

8.

Lagid: Gled þig, mín sál! og gjæt þú ad.

Skjærasti Gud! þá skoda eg fer, skøpun og frelsun þína, eg sje þú hefur elsku á mér, og gyrnist velferd mína, í svoddan von og traustri trú, til sængur vil nú gánga, Englanna filking ad mér snú, ei kann þá mædan stánga, heldur hvíld hæga eg fánga.

9.

Lagid: Rís upp! rétt kristin sála.

Elskunnar sønn uppspretta, ó Fadir sæti! géf þína gjædsku rétta, svo grundad gjæti, ad eg umfram allt annad, elski blessadann þig, svo fæ eg í nótt sannad, svefn-værd mín er rólig.

10.

Lagid: Ó! hvad mikil er miskún sú.

Drottinn Jesú! eg þacka þér, þad vid Gud afrekadir mér, frid med forþénan þín, í nótt hjartans unnunin mín, oss fordi vid slisum og pín.

11.

Lagid: Mildi Jesú! eg minnist nú.

Syndanna þúnginn þjakar mér, þad veitstu, Jesú gódi! en frá qvøl þeirri eg keiptur er, med qvala þinna flódi, í því trausti legg útaf mig, Engla þín fylking voldulig, hrindi frá hvørskyns módi.

12.

Lagid: Upp! upp! mín sál.

Rétt trúar skart, edli og art, auk hjá mér, minn Frelsari! svo tál-laust þér, þad veittu mér, þjóni medan eg hjari, vardveitsku, frid, nád, líkn og lid, láttu mig í nótt reina; lof, dýrd sé þér, þú léntir mér, lífid og trúna hreina.

13.

Lagid: Bú þig sál mín, bidlar til þín.

Æ! kom mér nær, ó Jesú kjær! unn-

ustinn sálar minnar, um þessa nótt, um þessa nótt, eg flý nú fljótt, í fadm miskunnar þinnar.

14.

Lagid: Látum oss nú min thjúfust børn.

O sæti Jesú! úngbarn best, í asnastalli sem hvíldist; hvíld í nótt blessa mildur mín, mig lát hvílast í fadmi þín.

15.

Lagid: Eg boda ydur, Engill tér.

Þín manndóms tekníng, minn Jesú! mér þad afrekad hefur, ad vid Gud sættur er eg nú, alla blessan þad gefur, á hans miskunnar ørmum skjótt, eg vil því hvílast þessa nótt, eingin þá eymd mig vefur.

16.

Lagid: Eitt gésta bod mjøg mikid þó.

Heims vellyst þá lát hata mig, himnesski Gud! þess bid eg þig, sem mann í syndum vefur, en géf sár-lángi øndu min, aptur í nádar máltíd þín, blessun gjørvalla er gefur, Gud minn! þræl þinn, vernda í nótt, frá voda og sótt, svo værd eg finni, um eilífd þín ástrel lofgjørd linni.

17.

Lagid: Hygg þú ad, sál mín! hvad það er.

Ost mín það, Gud minn gódur! er, ad gjørvallir skírnar ávextir, skjært á mér mættu skína, í nótt láttu þinn Eingla her, oss taka í vøktun sína.

18.

Lagid: Hvør sem ad hold mitt etur.

O Jesú! elskan hýra, eilíft lof færi eg þér, sjálfur gafst sadníng dýra, til sáluhjálpar mér, helgast þitt hold og blód, enn bid eg áskemd þína, í nótt, virdst lid mér sýna, hvíld gefst þá harla gód.

19.

Lagid: J Kristi qvøldmáltíd.

Med sjálfum þér, sæll Jesú! sál vora mettar þú, bidjum í nótt vér nú, nád þinni ad oss snú.

20.

Lagid: Hvør sem ad Herrans hold og blód.

Hjálpa mér, Jesú, Herra minn! holds og blóds þíns þá neyti, svo vel prófadur sérhvørt sinn, sadníngar þeirrar leiti, óverdugleika allann tak, í burt frá sálu minni, í

nótt, sjálfur yfir mér vak, eingin svo neyd mig finni, þín aldrei lofgjörd linni.

21.

Lagid: Sjá þig, mín sál, um kring.

O Jesú! uppför þín, önd svo tilreidi mín, ad sækja eptir kynni, á himnum návist þinni, vernd þín nú verd mér magni, vegsemd þín aldrei þagni.

22.

Lagid: Þá vor Herra til himna sté.

Heilagi Andi! huggun trú, hjálp og nád þinni til mín snú, vertu í nótt mér velkominn, verndi mig Guddóms kraptur þinn.

23.

Lagid: Geym ad í tæku tíma.

O! Gud eilífur Fadir! æfinlegt verdi lofid þér, ad þú mig innplantadir, í víngard þinnar kristni hér, er eg svo einn vínqvistur, á því sanna víntré, hvört ad er Herrann Kristur, hvad kann mig þá vondt ské, í svoddan trú og trausti, til sængur legg mig nú, grædarinn gjædsku hrausti, greidist þér vegsemd trú.

24.

Lagid: Ef þú, sál min! útvalning þín.

Gud minn Fadir! eg þacka þér, þad mig útvalid hefur, til eilífs lífs, án eymda kífs, alla þad huggun géfur, øfluga trú, mér inngéf þú, eg svo sameinast gjæti, fast vid þig, Fadir sæti! en ef þad skér, sem opt til ber, af lífsins veg, ad villist eg, veittu þad aptur snúi, hvíldar nú til, eg hallast vil, hjá mér þín adstod búi.

25

Lagid: O! hvad bæn mannsins øflug er.

Mildasti Gud! eg þacka þér, þad aumum lofad hefur mér, med bæn vid þig ad þreita, líka heitid ad hvørs eg bid, og hvad þú sjer mig þurfa vid, þad viljir víst allt veita, æ! géf þú nád og Andann þinn, ad eg rétt kunni, Drottinn minn! þig einann ad ákalla, í Jesú nafni nú eg bid, nótt þessa virdst mér sýna lid, og afmá ógn gjørvalla.

26.

Lagid: Sjá hér Guds miskun, sála min!

O Gud! sem lætur Engla þín, í heimi veg vorn greida, og hættulaust frá hvørs=

kyns þín, til himnaríkis leida, lát þessa fømu nú í nótt, náqvæma vernd oss sýna skjótt, eingin þá eymd kann meida.

27.

Lagid: Tak þig í vakt þú veslug sál.

Mildur Gud! gef mér varast vel, vondsku fullt Djøfuls svika þel, hann svo aldrei úr høndum þín, hripsa burt kunni sálu mín, í nótt sem alltíd endrarnær, ásókn hans forda, Drottinn kjær!

28.

Lagid: Lífs reglur hollar heyrid menn.

Lífs reglur gódar, Gud minn! mér, géfdu ad stunda vel, dygdugt líf svo framdragi hér, og deyi ad saki ei hel, í nótt blessudum eg nú þér, efni mín gjørvøll fel, misskun þína ef mér veitir, mig þá fullsælann tel.

29.

Lagid: Hvar um þad hugsa vildi.

Høndin þín, Gud! mig geimi, gáleysi hrind burt frá, veit mér í vondum heimi, varfærlega framgá, ógnan virdst alla taka, í nótt frá hvílu mín, og vel yfir mér vaka, vernd medur Eingla þín.

30.

Lagid: Frelsarans er framferdi.

Þinn dygda feril fróma, feta géf, Jesú! mér, en heims illann ósóma, ad varast svo sem ber, eg bid ástsemi þína, í nótt hjá hvílu mín, vaka og vøktun sýna, veitist þá rósemd fín.

31.

Lagid: Heyr, mín sál! hvad þinn Herra tér.

O Jesú! lát þú ætíd mig, adhillast mest blessadann þig, en mér sjálfum afneita, um þessa nótt veit adstod þín, ad í þér vaki sálin mín, svo skal hún sífeldt breyta.

32.

Lagid: Hvar viltu, sál mín! huggun fá.

Í heims hégóma ei lát mig, eg beidi þig, ó Jesú! yndis leita, en í blessudum undum þín, ønd mín, géf hafa rósemd hagneyta, því ef eg er, áheingur þér, óqvídinn þá, sætt sofa má, þú kannt mér vøktun veita.

33.

Lagid: Hvad sem þú mann vilt hafast ad.

Veit mér, Gud! allri athøfn í, eg gjæti ad því, samvitsku hafa hreina, ef á dóms degi

40

Lagid: Sannkristin sál, þad sómir þér.

Freistíngar, nær ed þóknast þér, þídasti Gud! eg reyni hér, auk mér þá orku stinna, lát mig hugleida ad eptir á, allmarga gagnsemd verkad fá, ef næ þær yfirvinna, eg bid, legg lid, mér í nótt, svo fái skjótt í fadmi þínum, hvíld væra, sviptur hvörskyns pínum.

41.

Lagid: Min sál med þockum þigdu.

Þitt, minn Jesú! þolgjædi, þess bid eg hvört eitt sinn, minnar sé þolinmædi, smætur grundvöllurinn, þig einann eg ákalla, adstod í nótt mér sýn, af öllum fyrir alla, á ollu leidstu þín.

42.

Lagid: Nær mun koma sú nádar stund.

Hugga lát mig þad, Herra minn! hvörsu eg kann fyrir styrkleik þinn, til lykta stödugt standa, í sannri ydran, ást og trú, auk mér til þessa fullting nú, med adstod heilags Anda, Gud minn! Gud minn! í nótt mig, þess eg bid þig, virdstu ad þér taka, ecként kann mig þá uppá saka.

43.

Lagið: Væntu æ dauðans, vinur kjær!

O Guð! gef þeinka ætíð mér, á minn dauða í veröld hér, óvissu heli og allri pín, í nótt oss forði gjæðskan þín.

44.

Lagið: Æ, kristin sál! umhugsa fyrst.

O Guð! ef missi eg ástvin minn, athuga lát mig það hann finn, síðar í dýrð þér sjálfum hjá, sef eg nú fullviss þar upp á.

45.

Lagið: Þá Kristur kémur.

Þú, Drottinn dýri! dómarinn skíri, sýn mér fulltíngi, á síðasta þíngi, hjá hvíln minni, haldt nú vernd þinni, þitt lof ei linni.

46.

Lagið: Ei máttu, sál mín! elska dátt.

O Guð! sárlánga æ lát mig, eptir dýrð himna-ranna, en hugleiðandi hvað hégómlig, hérvistin, sé mannanna. í nótt sem ætíð endrarnær, aðstoð sýn þú mér, Faðir kjær! frið svo eg fái kanna.

3.

Lagid: Gudspjallamann þess getur.

Heilagra Engla herskarinn, hér á jördu, Frelsari minn! bodadi fæding frída þín, fær því af huggun sálin mín, slíkar himnesskar hyrdsveitir, haldi nú vöktun yfir mér, svo eg óhræddur sofa fer.

4.

Lagid: Himneskir herskarar.

Fridinn þín fæding há, færdi og jördu á, minn Jesú! mér hann tjá, mun eg rótt sofa þá.

5.

Lagid: Þegar ad Engla skylking frid.

Séf mér, Frelsarinn fridi minn! fjárhyrdrum med ad skoda, fædingar blídann fögnud þinn, frelsun þau orð mér boda, í nótt virdstu mér vaka hjá, verd eg fríadur efalaust þá, vid allskyns eymd og voda.

6.

Lagid: Hyrdarar heldu brátt.

Lof fyrir fæding þín, frítt lát mig vanda, ó Jesú! í nótt þín, ei mun þá granda.

7.

Lagid: Atta døgum eptir þetta.

Fyrir umskurnn fagra þína, Frelsari minn! eg þig bid, umskér jafnan øndu mína, illgjørda frá ljótum sid, í nótt mín gjæti, og neyd burt ræti, náqvæmast þitt verndar lid.

8.

Lagid: I Betlehem þá borinn var.

O Jesú! nafn þitt ædsta, eg bid af hjartans rót, færi mér frelsun stædsta, frá Djøfuls véla nót, í hvørskyns harma bót, uppá þad óefadur, eg vil nú sofna gladur, svo mig ei sakar hót.

9.

Lagid: I Betlehem þá borinn var.

Ords þíns leidstjørnu, ó Jesú! af hjarta lát mér fylgja nú, vidlíkt og stjarnan vísar sín, Vitríngum leid ad stalli þín, í nótt sem ætíd endrar-nær, ord þitt mig huggi, Drottinn kjær!

10.

Lagid: Heródes fullur hræsni þá.

Heródis fals og fláttskapinn, fordast lát þú mig, Jesú minn! eg svo med hræsni aldreji, af mér brjóti þitt hjálpræði, enn

aptur stundi einlæga, ást til Guðs míns og náúnga, allskyns svikum og ánguns pín, í nótt oss fyrdi gjædsstan þín.

11.

Lagið: Vitríngar hlýdt nær herfðu.

Séf mér, góði Lausnari! gullið trúarinnar, meðan hér mæddur hjari, og mirru holds beygingar, item reikelsi bænar best, þér færa þá eg reini; þitt í nótt forsvar mest.

12.

Lagið: Hér nærst þá dagar hreinsunar.

O Jesú kjæri! eg bið þig, unnustinn sálar minn, ætíð virðst hreinsa aumarn mig, af óhreinleik syndarinnar, fyrir þitt úthellt hjarta blóð, hvíld í nótt mér þá veitist góð, undir væng ástar þinnar.

13.

Lagið: Sjá þú! í Jerúsalem var.

O Jesú! mína sálar sjón, svo lát mig á þér festa, sem sá guðhræddi Símeón, sú er huggunin mesta, í svoddan von og traustri trú, til þín flý hverju sinni, í mæðu minni, skýl þú, Drottinn! í nótt mér nú, náðar vernd undir þinni.

14.

Lagid: Simeon sveininn þann.

Svo lifa eg fari í frid, Frelsarinn gef þig bid, frítar þíns freisid hjarta, fadmi í nótt mitt hjarta.

15.

Lagid: Og hans foreldrar undrast.

O Jesu! lát þú aldrei mig, á þér hneixlast, þess bid eg þig, gef mér ad elska ordin þín, í nótt þau séu huggun mín.

16.

Lagid: Spákona hét þar Anna ein.

Eins og Spákona Anna vel, ord þín, Jesú! réd grunda, gef mér svo hreint med hjartans þel, helst eptir þeim ad stunda, Mysteri þitt, mun þá neyd stitt, mig lát af alúd rækja, í nott þér hjá, mín heillin há, hvíld og ró vil eg sækja.

17.

Lagid: Og sem þau höfdu allt fullgjört.

Andleg gef framför eblist mín, ó, minn Frelsarinn sæti! svo eptir dygda dæmi þín, daglega þróast gjæti, í alskyns dygd, fyrir utan styggd, aumur á medan hjari frá eymda sótt, mig nú í nótt, nádin þín best forvari.

18.

Lagið: Jóseph byrtist í draumi dýr.

Lát mig aldrei, ó Jesú kjær! á falska drauma trúa, í nótt sem ætíð endrarnær, æ virdst þeim frá mér snúa!

19.

Lagið: Uppstóð Jóseph. við orðin téð.

O Jesú! heill mín ástúdlig, útlegð þú þoldir fyrir mig, .vítis útlegð svo frelstist frá, forsjón þín há, í nótt mér virdist vera hjá.

20.

Lagið: Þegar Heródes heyrði þar.

Hastri bræði og haturs síð, Herra Jesú! mér forða við, ólucku frá og allri pín, í nótt mig verndi gjæðskan þín.

21.

Lagið: Heyrst hefur kall á hæðum þar.

Aldrei lát mig, ó Jesú minn! ángra jarðneskann misgiríng, en þér einum fast halda, í nótt virdist almáttur þinn, um mig veind sinni halda.

22.

Lagið: Enn þá Heródes hafði.

Heródes heiptar næmi, Herra! lát forð-

ast mig, ei svo eptir hans dæmi, út taki hryggilig, megn gjøldin misgjørda, í nótt frá alskyns pínum, Engla med skildi þínum, virdstu mig vardveita.

23.

Lagid: Jóseph tók med sér barnid.

O Jesú! þú edla vintré, ávøxtur Sarons réttur, aumum géf mér, eg ætíd sé, á þig vel gródursettur, med sanni trú, svo ad eg nú, synda frá skiljist gøllum, í nótt þig bid, mig verndu vid, voda og slisum øllum.

24.

Lagid: Ærlega Jóseph meyu med.

Hvildar daga og hátíder, Herra! géf vel ad rækja mér, andagt svo med og eptirtekt, ord þitt eg stundi hjálpsamlegt, þad í nótt huggi og hressi mig, hvíld mín þá verdur rósamlig.

25.

Lagid: Enn sem þeir dagar enda sá.

O Jesú! géf þú aumum mér, æ med trúnni behalda þér, svo ad eg aldrei sakni þín, séitu í nótt vardveitslan mín.

26.

Lagid: Minnumst vid, sál mín! enn þar á.

Gudhræddra selskap géf þú mér, gódi Jesú! ad stunda hér, en heimsins fordast hrekkja sid, hlíf þú í nótt mér slísum vid.

27.

Lagid: Eptir þrjá daga hyra.

Ætíd géf ordum þínum, eg trúi, Jesú minn! svo eg í mædum mínum, mistryggi ei guddóm þinn, heldur þig einann þekki, þýdt fyrir hjálpráð mitt, láttu Andskotann ekki, í nótt mér sýna hrekki, og hvørskyns hrelling stitt.

28.

Lagid: Þá hjörtin Son Guds sáu rétt.

Af dæmi þínu æ géf mér, ó minn Jesú! ad læra, vild þína stunda vel sem ber, vís mér þá er, vernd þín í nótt frábæra.

29.

Lagid: Ferdabúst Jesús þá med þeim.

Af hlýdni þinni, Herra kjær! hlýdnina géf mér stunda, svo eg elski þín ordin skjær, í nótt lát vært mig blunda.

30.

Lagid: Eins dásamlega og upphaf tölst.

O Jesú! gef mér anda þinn, ad eg daglega kinni, laga syndugann lifnad minn, ljóst eptir framfør þinni, í nótt sem ætíd endrarnær, eg mig þér befel, Drottinn kjær! þín aldrei lofgjørd linni.

---

c) Utaf þeim 50 Passíu = Sálmum.

1.

Lagid! Upp! upp! mín sál, og allt mitt ged.

Med gaungu þinni í Grasgardinn, gáng fyri synda bættir minn, Endurlausnari ástkjæri! eilíf vegsemd þér jafnan sé.

2.

Lagid: Jesús gékk inn í Grasgard þann.

Qvølin Grasgardsins krambi þig, kjærasti Jesú! fyrir mig, med henni bættir mína neyd, mér af því veittist huggun greid, hér fyrir nafn þitt hávlessad, háleitlega sé vegsamad.

3.

Lagid: En vil eg, sál mín! uppá ný.

Daudastrídid þitt, Drottinn minn! dauda

mins sefar harmqvælin, andláts þar fyrir eptir tíð, ótta'aust eg og gladur bið, fyrir velgjørðir þessar þín, þackar af hjarta sálin mín.

4.

Lagið: Postula kjørt Kristur þrjá.

Samtal sem hélst við sveina þín, sæll Jesú! Grasgarðs framinn þín, uppvekja láttu, eg bið þig, uggaleysis af svefni mig.

5.

Lagið: Medan Jesús það mæla var.

Í Grasgarð komu Gyðíngar, grípa þá létst þig Jesús þar, Andskotans makt svo ógnarlig, undir sitt vald ei hripsi mig, elskunnar gjørníng þennann þinn, þacka eg æðsti Herra minn! heiður sé þér í hvørt eitt sinn.

6.

Lagið: Frelsarinn hvørgi flýði.

O minn Frelsarinn fríði! skáræðis leiðstu koss, svo Djøfuls svika nýði, síst mætti hrella oss, þú létst þig præla binda, því urðum leistir vér, af sárum fjøtrum synda, sé eilíft losið þér.

7.

Lagid: Lausnarans Lærisveinar.

O minn Jesú ástkjæri! ei vildir hefna þín, illir þó ad þér færi, aukandi svik og pín, lát hér af læra mig, med hógværd hrecki lída, og hefndir láta bída, en óttast einann þig.

8.

Lagid: Taladi Jesús tíma.þann.

Banþøck Júda géf varast mér, velgjørd sem smádu þína, ó minn Jesú! en ætíd þér, elsku og hlýdni sýna.

9.

Lagid: Þá Lærisveinarnir sáu þar.

Lærisveinar þér flýdu frá, Frelsari minn hinn blídi! einsamall varstu eptir hjá, illsku-fullasta lýdi, af því forlætur aldrei þú, einann mig nockru sinni, í mannraun minni, følsk-um heims solli frá mér snú, flærd hans svo aungvann ginni.

10.

Lagid: Til Hannas húsa Herrann Krist.

Ransakid skarpt sem þoldir þú, þídasti Herra minn Jesú! frá kløgun oss ad fría, uppveki mig ad athuga, ástandid lífs míns daglega, sídur mun synd þá drýgja.

11.

Lagid: Gudspjalls Historían gétur.

Lifandi líffins Herra, lát Péturs afneitan, svo ei vinni þad verra, vera mér íhugan, ad aldrei frá þér falli, í freka synda lyst, en þig ætíd ákalli, svo eignist dýrdar vist.

12

Lagid: Pétur þar sat í sal.

Alít mig eins, Jesú! í miskun þinni, og Pétur ádur þú, ydrast svo kynni.

13

Lagid: Foríngjar Presta fengu.

Þú klögun þoldir rânga, þeyandi, Jesú minn! ei mun því um mig gánga, ákjæra Djöfuls stinn, ásókn heims ærid stríða, ó Herra géf mér lída, med hógværd hvört eitt sinn.

14.

Lagid: Eptir þann dóm sem allra fyrst.

O Jesú! þú leidst þræla spé, þar med frá forsmán eilífri, fullt hef eg ödlast frelsi og nád, fordast lát þú mig spott og hád.

15.

Lagid: Mjög árla uppi vóru.

Arla, ó Jesú! héldu, yfir þér Prestar rád,

og dauða dóm á feldu, dýrðleg huggun og náð, ætíð mér eikst af þessu, er það frelsunin mín, frá harðri heljar pressu, heiðrist því mildin þín.

16.

Lagið: Júdas í girndar gráði.

Júdasar ágirnd illa, og flærðar bölvað tál, aldrei lát oss fast villa, ó Jesú! mína sál, eg bið enn framar þig, örvænting yfrið skjæða, alla virðst hjá mér græða, á lífs veg leið þú mig.

17.

Lagið: Svo sem fyrr sagt er frá.

Framandi í heimi hér, Herra minn! veittu mér, sem Guðs barn sé greftraður, sál veitist dýrðar staður.

18.

Lagið: Árla sem gløgt eg greina vann.

Þrefaldar sakir hvert á mót, þér færðu, Jesú mildi! Gyðingarnir með heiptar hót, hér svo eg kvittast skyldi, um þrefalt bann, mig þvínga vann, þjakaðann marga vega, líkn fyrir þá, þér lof vil tjá, Lausnarinn! eilíflega.

19.

Lagið: Gyðingar höfðu af hatri fyrst.

Himnesk Kóngs tign þín, Herra minn!

huggar mig aumann þrælinn þinn, eg veit því ertu mér, vernd og forsvar í veröld hér, veitt sé eilíf lofgjörðin þér.

20.

Lagið: Pilatus hafði prófað nú.

O Herra Jesú! þögn með þín, þegar varst áklagaður, bættir þú fyrir mælgi mín, má eg því hjarta glaður, umbera allskonar, á-rásir veraldar, signað þitt sakleysi, sök mína borgaði, vertu því vegsamaður.

21.

Lagið: Þegar Heródes Herrann sá.

Heródes fýsni holdlega, Herra! mig forðast láttu, enn öllu framar athuga, eiginn lifn-aðar háttu. fatið hvítt barstu forsmánar, Frelsari minn, hinn kjæri! svo að eg bæri, hvítfágað klæði helgunar, heiðurinn þér því færi.

22.

Lagið: Frá Heróde þá Kristur kom.

Júðar með blindað illsku óp, ó Jesú! kross-festíngar hróp, óvægir gjörðu yfir þér, eg því sannlega frelstur er, Helvítis veins frá harðri pín, hér fyrir prísist gjæðskan þín.

23.

Lagið: Pilatus Herrann hafði.

Herra Jesú! harmkvæli, húðstrýking þúngri í, leiðstu, svo þínum þræli, þar gefist huggun ný, fullkomlega eg frelstur er, Helvítis frá húðstroku, heiður sé Drottinn þér.

24.

Lagið: Illvirkjar Jesúm eptir það.

Að þínu höfði þyrni krans, þreingdu! ó Jesú kjæri! hrekkvísir þrælar hirðstjórans, herleg svo steinkt mér væri, heiðurs Kórónu himnum á, hér fyrir vil þér lofgjörð tjá, á meðan mig eg hræri.

25.

Lagið: Landsdómarinn þá leiddi.

Eg nýt útleiðslu þinnar, ástkjæri Frelsarinn! er hún útfarar minnar, inngánga í himininn, hér af gleðst hugur minn, fyrir þá frelsun skjæra, fagurt lof, prís og æra, sé þér í hvört eitt sinn.

26.

Lagið: Hér þá um Guðs Son heyrði.

Heimsins ofhrokann illa, og bölvað rángsæti, sem vann Pílatum villa, veit að eg umflýi, ó Jesú allrar mildi, en blessað

veldið þitt, hafi í hæðsta gildi, hlíf mér með verndar skildi, mæðu stund mun þá stitt.

27.

Lagið: Pilatus hcyrði hótað var.

Kóngs tign þín, Jesú! eilíf er, undir þinni gef stjórnan mér, framgánga rétt svo fordist þín, Frelsarinn heyr andvarpan; mín.

28.

Lagið: Pilatus sá að sönnu þar.

Hræsni bölvaða úr hjarta mér, hvör illa skartar fyrir þér, burttak, Frelsari mæti minn! mig virðstu gjöra hreinskilinn, úrskurðar harða andláts þín, álыktun sé fríunar mín, en úthellt blessað blóðið þitt, besta græðsla og frelsið mitt.

29.

Lagið: Selbi Pilatus saklausann.

Fyrst þú varst dæmdur, Drottinn hár! dauða til ósekadur, sekum mér veittist verndin klár, við vítis fár, vertu því hátt lofaður.

30.

Lagið: Stríðsmenn Krist úr kápu færðu.

Þú barst krossins þúnga, móður, þér á herðum, Drottinn minn! auk mér stirk að

eg þolgóður, allskyns líði mótgánginn, loks svo með þér mínum bróður, mætust hreppi umskiptin.

31.

Lagið: Fólkið sem Drottni fylgdi út.

Ræða þín, Kristí! qvinnur við, kross áður leiðstu dauða, knýi mig gráta synda síð, svo vítis kénni ei nauða.

32.

Lagið: Greinir Jesús um græna tréð.

O Jesú! lífsins eykin græn, eyk mér þornaðri veit þá bæn, að sætust náðar saftin þín, sáfu ørþirsta vøkvi mín.

33.

Lagið: Kom loks með krossins birði.

Krossins hørð kvala pína, Kriste! sem leiðstu hér, hólds girnd hreckvísa mína, hvørn tíma deyði í mér, eg þá fulltrúa er, að kvittun hýra hljóti, og hæðsta Guðs friðar njóti, Drottinn minn! dýrð sé þér.

34.

Lagið: Þegar kvalarar krossinn á.

Bón þín, minn friði Frelsari! fyrir óvinum þínum, er keirðu þig á krossins tré, kjæti lér huga mínum, af því eg veit þín árnan

trú, æðstann Guð við mig sættir nú, synda svo svipti þínum.

35.

Lagið: Utskrift Pílatus eina let.

Utskrift sem fest var yfir þér, ó minn Frelsari blíði! yndi og huggun eykur mér, ecki því neinn kvíði, af mér er líst, harðri handskrift, hótaðri í lögmáls greinum, undir stjórn þín, sem aldrei dvín, eg lifi frí frá meinum.

36.

Lagið: Stríðs menn þá hafðu krossfest Krist.

Klæðum þín, hjartans Herra minn! heiðnir skiptu með sér, af því ræð eg að á krossinn, upphengdur varstu ber, með þessu keiptir klæðnaðinn, klárann réttlætis mér, lof fyrir gjörning þennann þinn, þér sé um eilífð er.

37.

Lagið: Upprisinn krossi Herrans hjá.

Mildi Jesú! sem móður þín, mæðdri réðst forsvars leita, þegar þig krossins þjáði pín, þú munt ei heldur neita, um þitt hjálpræði aumum mér, af öllu hjarta treysti eg þér, forsjón og vernd að veita.

38.

Lagid: Þeir sem ad Kristi krossi senn.

Þú bríxlin krossi þoldir á, þýdasti Jesú mildi! eg svo af hádúng, hrygd og þrá, helvítiskri leysast skyldi, fyrir velgjörníng þennann þinn, þér greidist lof margfalda, háleitt þitt nafnid, Herra minn! heidrist um alldir allda.

39.

Lagid: Annar Ræninginn rædi.

Ræníinginn rédi leita, ríkis þíns, Drottinn minn! eins hjartans ydran heita, uppvek hjá mér hvørt sinn, forherdíngu vid forda, frids medan stendur tíd, leid mig veg lífsins orda, lof sé þér ár og síd.

40.

Lagid: Uppá Ræningjans ord og bón.

O Jesú! géf svo ydrast mér, allra synda sem drýgda eg hér, ad loks innleidist önd-in mín, í Paradísar vist til þín.

41.

Lagid: Um land gjørvallt vard yfrid myrkt.

Forlátinn kvadst þig, Herra hreinn! hædst-um af Födur þínum, dimmunni í þá daud-ans fleirn, dróst ad þér krapt med sínum,

aldrei mig því í eymdum mín, yfirgefur miskunin þín, hægð er það huga mínum.

42.

Lagið: Í sárri neyð, sem Jesús leið.

Um þorsta þú, þýði Jesú! þúnglega náðir kvarta, þurk vítis þá, mig frelstir frá, fyrir það há, færist þér dýrð af hjarta.

43.

Lagið: Eptir að þetta allt var skéð.

Fullkomna náð og frelsi mér, fullkomnað, þú minn Jesú! tér, þegar á krossi þoldir pín, þar fyrir prísist gjæðskan þín.

44.

Lagið: Hrópaði Jesús hátt í stað.

Lát blessuð andláts orðin þín, í hug mér jafnan standa, svo ætíð feli eg öndu mín, ó Jesú! þér til handa.

45.

Lagið: Þá Frelsarinn í Föðurs hönd.

Endurlausnarinn ástkjæri! andlátið þitt á krossins tré, makt og abl dauðans yfirvann, ecki grimd hans mig snerta kann, feigin því skil eg veröld við, viss um gleði og sálar frið.

45.

Lagið: Þegar Kristur á Krossins tré.

Undur sem skéði í afgáng þín, ó minn Frelsari mæti! hjartans ydur lát hræra

mín, hvekki svo varast gjæti, þínum vanmætti mesta í, mátt þinn og krapt þau syndu frí, dýrd sé þér, Drottinn sæti!

47.

Lagid: Kunníngjar Kristi þá.

Kross þíns eg kunnínginn, kém til þín, Jesú minn! lausn þar og lækníng finn, lof sé þér hvørt eitt sinn.

48.

Lagid: Ad qvøldi Júdar frá eg færi.

Af sídu og hjarta sári þínu, signad blód og vatn útrann, Herra minn! sem hjarta mínu, hvelldu lausn og svolun fann, heitu losi hjartans sínu, hvør þér offri kristinn mann.

49.

Lagid: Jósepħ af Arimatía.

Gódi Jesú! med greftran þín, greftrun hefur þú helgad mín, og mínar grafid misgjørdir, margføld hér fyrir dýrd sé þér.

50.

Lagid: Øldúngar Júda annars dags.

Af vakt grafar upprísa þín, ó Jesú! mér fyrir sjónum skín, fullnadar bót því útlegd er, fyrir alla af þér, heidri þig allt sem hræríng ber, Amen.

Prentvillur:

Bls. 3. l. 16. ganngu les: gaungu. Bls. 9. l. 16. horsin l. horfin. Bls. 9. l. 20. Belessadur l. Blessadur. Bls. 12. l. 16. sól l. fól. Bls. 13. l. 5. nppljómandi l. uppljómandi Bls. 18. l. 3. til l. til. Bls. 19. l. 16. Gudt l. Gud l Bls. 23. l. 16. listr l. listr. 26. l. 2. kemur annad l. kemur í annad. Bls. sømu l. 14. Fødurinu l. F.durinn. Bls. 29. l. 4. þinnu l. þinum. Bls. 32. l. 2. óþackætid l. óþackłætid. Bls. 35. l. 7. los l. lof, sømu sidu l. 15. eilifi l. eiliff. Bls. 40. l. 17. fridþægdir l. fridþægdir. Bls. 43. l. 23. eptir þá, bætist inni: þá. Bls. 52. l. 12. lák l. lát; sømu sidu l. 16. danda l. dauda. Bls. 54. l. 5. all.a skjoldur l. allra skjoldur. Bls. 57. l. 23. frembum l. frømdum. Bls. 61. l. 13. sjáifur l. sjálfur. Bls. 66. l. 20. barma l. barna. Bls. 73. l. 18. fótnar l. fórnar. Bls. 87. l. 10. Helcluja l. Haleluja. Bls. 89. l. 5. brúdkanp l. brúdkaup. Bls. 99. l. 2. falar l. sálar. Bls. 101. l. 1. sólln l. sólin. Bls. 103. l. 3. ýýr l. dýr; sømu sidu l. 11. mig l. mig. Bls. 116. l. 10. daudans l. daudans. Bls. 123. l. 21. Gnds l. Guds. Bls. 128. l. 8. . l. , Bls. 131. l. 3. fómi l. fómi. Bls. 132. l. 11. losi l. losi; sømu sidu l. 19. fødurlans l. fødurlaus. Bls. 135. l. 22. ný= l. ný, Bls. 136. l. 10. fæ l. sæl. Bls. 139. l. 20. heunar l. hennar. Bls. 140. l. 8. nú l. snú. Bls. 149. l. 18. eilifu l. eilifu. Bls. 165 l. 12. hviln l. hvilu.

